

# Liahona


Kaj praznujemo na  
velikonočno nedeljo, str. 12

Uporaba tehnologije za izgradnjo  
Gospodovega kraljestva, str. 18

Bog je imel za Josepha delo, str. 26

Razumevanje islamske zgodovine  
in nauk, str. 32





ZARADI VAŠEGA ČAŠČENJA  
V TEMPLJU IN AMKAJŠNJEGA  
SLUŽENJA PREDNIKOM  
/.../ SE BOSTE ŠE TRDNEJE  
ZAVEZALI, DA BOSTE OSTALI  
NA POTI ZAVEZ.

PRESEDNIK RUSSELL M. NELSON

*Iz sporočila Prvega predsedstva, str. 4.*



## SPOROČILA

- 4** **Sporočilo Prvega predsedstva:**  
**Ko gremo skupaj naprej**  
predsednik Russell M. Nelson



NA NASLOVNICI  
Ilustriral: Jon McNaughton.

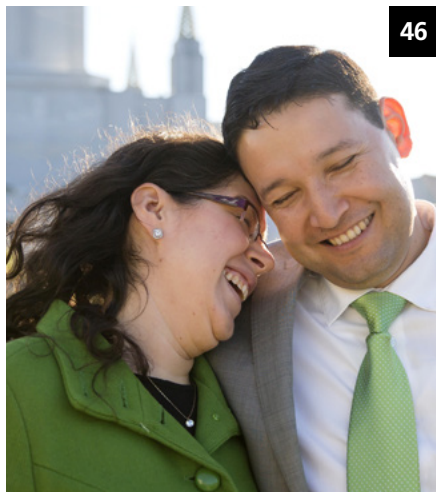
## POVZETKI ČLANKOV

- 12** **Odrešenikovo poslednje, osamljeno potovanje**  
Chakell Wardleigh  
*To veliko noč premišljuje, kako različni vidiki Odrešenikovega odkupnega žrtvovanja vplivajo na vas na vašem potovanju skozi življenje.*
- 18** **Oznanjajmo svoja spoznanja o Odrešeniku**  
starešina Gary E. Stevenson  
*Sodobni tehnološki napredek nam omogoča več načinov kot kdaj prej, zato da oznanjamo o Jezusu Kristusu.*
- 26** **Sveti: zgodba o Cerкви – 3. poglavje: Zlate plošče**  
*Potem ko se je Josephu Smithu prikazal angel Moroni, je prvič videl zlate plošče.*

- 32** **Razumevanje islama**  
Daniel C. Peterson  
*Kratka zgodovina in osnovni nauki druge največje religije na svetu.*

## ODDELKI

- 8** **Za govorniškimi pultom: Košare in kozarci**  
Chieko N. Okazaki
- 10** **Evangeljska klasika: Tistega jasnega nedeljskega jutra**  
starešina Joseph B. Wirthlin
- 40** **Glas svetih iz poslednjih dni**
- 44** **Portreti vere: Rakotomalala Alphonse**
- 80** **Dokler se ponovno ne snidemo: Stvarnost vstajenja**  
starešina D. Todd Christofferson



46

## 46 Poti do resnične sreče

starešina Ulisses Soares

*Resnično in trajno srečo lahko najdemo le, če živimo po načelih evangelija Jezusa Kristusa.*

## 50 Poroka, denar in vera

Sunday Chibuike Obasi

*Z zaročenko sva dala vero na preizkušnjo, ko nisva imela dovolj denarja za poročne priprave.*



**Poišči Liahono, skrito v tej izdaji.**

**Namig: Katere lekcije so vas poučevali stari starši?**

## 52 Vprašanja in odgovori

*Kaj naj naredim, da bom ponovno veroval? Zakaj Bog dopušča vojno?*

## 54 Molitev: ključ do pričevanja in obnove

starešina Robert D. Hales

*Življenje Josepha Smitha uči prvi korak do tega, da razvijemo pričevanje: molitev.*

## 58 Kaj, zakaj in kako: razčlemba obnove

Faith Sutherland Blackhurst

*Kako razdobja, odpad in obnova sodijo skupaj?*

## 62 Spoznajmo Odrešenika

Sarah Hanson

*Občutimo lahko globlji mir in smisel, ko svete spise uporabljamo zato, da se učimo o Jezusu Kristusu.*



54



68

## 66 Kaj mi pomeni obnova

*To igro ujemanj uporabite zato, da boste izvedeli za dogodke iz cerkvene zgodovine, ki danes vplivajo na vaše življenje!*

## 68 Apostoli pričujejo o Kristusu

starešina David A. Bednar

## 69 Čudovita lekcija

starešina Valeri V. Cordón

*Če zaupamo Gospodu in plačujemo desetino, nas bo blagoslovil s tem, kar potrebujemo.*

## 70 Dedijeva trgovina s čevlji

Ray Goldrup

*Najboljši čas, da se za slabo odločitev pokesamo, je zdaj.*

## 72 Bodite luč: Drznite si biti prijazni!

*Claudia govori o tem, kako se potegne za druge in jim izkaže prijaznost.*

## 74 Izgubljen in najden

Cael S.

*Izgubil sem se v gozdu, ampak vedel sem, da lahko molim in da mi bo Bog pomagal.*

## 75 Naša stran

## 76 Zgodbe iz svetih spisov: Jožefa prodajo v Egipt

Kim Webb Reid

## 79 Pobarvanka: Jezus pravi: »Hôdi za menoj!«

APRIL 2018, 19. IZDAJA, 1. ŠT.

LIAHONA 14750 177

Mednarodna revija Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni

**Prvo predsedstvo:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

**Zbor dvanajstih apostolov:**

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

**Urednik:** Hugo E. Martinez

**Pomočnika urednika:** Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

**Svetovalci:** Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

**Upravni direktor:** Richard I. Heaton

**Direktor cerkvenih revij:** Allan R. Loyborg

**Poslovni vodja:** Garff Cannon

**Odgovorni urednik:** Adam C. Olson

**Pomočnik glavnega urednika:** Ryan Carr

**Pomočnica založnika:** Francisca Olson

**Uredniški odbor:** Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Marissa Widdison

**Glavni direktor oddelka za umetnost:** J. Scott Knudsen

**Direktor oddelka za umetnost:** Tadd R. Peterson

**Oblikovanje:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

**Koordinatorica za intelektualno lastnino:**

Collette Nebeker Aune

**Vodja produkcije:** Jane Ann Peters

**Produkcija:** Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

**Predtisk:** Joshua Dennis, Ammon Harris

**Direktor tiska:** Steven T. Lewis

**Direktor distribucije:** Troy R. Barker

**Prevodi in pregledi:** Mojca Železnikar, Maja Klobič, Rosana Majc, Nika Klobič

**Distribucija:** Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints  
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

**Podatki o naročniku:**

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov,

vas prosimo, da stopite v stik z naročniško službo:

Brezplačna telefonska številka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-naslov: [orderseu@ldschurch.org](mailto:orderseu@ldschurch.org)

Spletna stran: [store.lds.org](http://store.lds.org)

**Poštni naslov:** Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma »usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini, armenščini, v bislamsčini, bolgarščini, cebuanščini, češčini, dansščini, estonsščini, fidžiščini, finščini, francoščini, grščini, hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijansčini, japonsčini, kiribatščini, kitajščini, kitajščini (poenostavljena), krnersčini, korejščini, latvijščini, litvanščini, madžarščini, malgaščini, maršalsčini, mongolsčini, nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini, portugalsčini, romunščini, ruščini, samoanščini, slovensčini, svahilščini, španščini, švedščini, tagaloščini, tahitiščini, tajščini, tonganščini, ukrajinjščini, urdujščini in vietnamsčini. (Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v Združenih državah Amerike.

**Informacije o avtorskih pravicah:** Posamezniki gradivo iz Liahone lahko kopirajo za lastno, nekomercialno uporabo (tudi pri cerkvenih poklicih), z izjemo primerov, ki slednjega eksplicitno ne dovoljujejo. Ta pravica je lahko kadar koli preklicana. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati, če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA ali na e-naslov: [cor-intellectualproperty@ldschurch.org](mailto:cor-intellectualproperty@ldschurch.org).

**For Readers in the United States and Canada:**

April 2018 Vol. 19 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

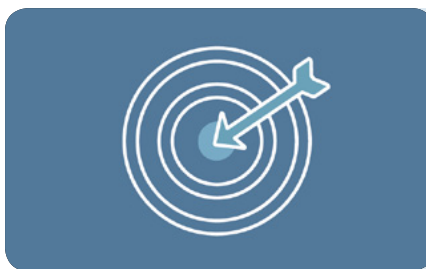
## VEČ NA SPLETU



Preberite članke in svoje pošljite na [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org).



Navdihujoča sporočila, ki jih lahko pošiljate naprej, (v angleščini, portugalsčini in španščini) lahko najdete na [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).



Povratne informacije pošljite na [liahona@ldschurch.org](mailto:liahona@ldschurch.org).



Naročite se na [store.lds.org](http://store.lds.org) ali obiščite distribucijski center, prosite oddelčnega vodjo ali pokličite 001-800-537-5971 (ZDA in Kanada)

IKONE: GETTY IMAGES

### TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka.

**cerkvena zgodovina**, 26, 54, 66

**cerkveni voditelji**, 4

**desetina**, 66, 69

**družbeni mediji**, 18

**Jezus Kristus**, 4, 10, 12, 18, 62, 66, 68, 79, 80

**Joseph Smith**, 26, 54, 58, 66

**kesanje**, 70

**krst**, 75

**molitev**, 26, 52, 54, 74

**Mormonova knjiga**, 26, 54, 66

**navdih**, 40, 42

**nebeški Oče**, 12, 46, 52, 66, 74, 80

**obnova**, 26, 54, 58, 66

**odkupna daritev**, 10, 12, 80

**odpad**, 54, 58

**poštenje**, 70

**pričevanje**, 12, 62

**prijaznost**, 72

**smrt**, 10, 12, 26, 43, 80

**sreča**, 46

**Sveti Duh**, 8, 42, 52, 66, 72

**sveti spisi**, 41, 52, 62, 76

**tehnologija**, 18

**templji**, 40, 75

**velika noč**, 10, 12, 80

**vera**, 46, 50, 52, 68

**vera**, 32

**vojna**, 52

**vstajenje**, 10, 12, 80

**vzor**, 72, 76

**zakonska zveza**, 50

**zaveze**, 4

**žrtvovanje**, 12, 44



predsednik  
Russell M. Nelson



# Ko gremo skupaj naprej

*Urednikova opomba: Predsednik Russell M. Nelson, ki je bil 14. januarja 2018 oddeljen za sedemnajstega predsednika Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, je naslednje besede izrekel 16. januarja 2018 med predvanjem v živo iz prizidka templja v Salt Laku. Prosil je, da se njegove besede objavi v tej številki.*

**D**rugi bratje in sestre, ponižen sem, ker sem ta dopoldan z vami. Pred štirimi dnevi smo pokopali velikega človeka, Božjega preroka – predsednika Thomasa S. Monsona. Ni besed, s katerimi bi pravično lahko opisali veličino in odličnost njegovega življenja. Vedno bom cenil najino prijateljstvo in bom hvaležen za vse, kar me je naučil. Sedaj se moramo veseliti prihodnosti s popolno vero v našega Gospoda Jezusa Kristusa, čigar Cerkev je to.

Pred dvema dnevi so se vsi apostoli zbrali v zgornji sobi templja v Salt Laku. Tam so se soglasno odločili, da, prvič, ponovno organizirajo Prvo predsedstvo, in, drugič, da služim kot predsednik Cerkev. Z besedami ni moč povedati, kako sem se počutil, ko so mi bratje – ki imajo vse duhovniške ključne, ki so bili v tem razdobju obnovljeni preko preroka Josepha Smitha – položili roke na glavo in me posvetili ter oddelili za predsednika Cerkev. To je bila sveta izkušnja, zaradi katere sem še bolj ponižen.

Potem je postala moja odgovornost, da spoznam, koga je Gospod pripravil za moja svetovalca. Kako naj izberem

samo dva od drugih dvanajstih apostolov, ki jih imam vsakega posebej tako zelo rad? Gospodu sem globoko hvaležen, ker je odgovoril na moje goreče molitve. Zelo sem hvaležen, da sta oba, predsednik Dallin Harris Oaks in predsednik Henry Bennion Eyring, pripravljena služiti z mano v vlogi mojega prvega in drugega svetovalca. Predsednik Dieter F. Uchtdorf je ponovno zavzel mesto v zboru dvanajstih apostolov. Že je prejel pomembne zadolžitve, za katere je posebno usposobljen.

Njemu in predsedniku Eyringu se zahvaljujemo za njuno odlično služenje svetovalcev predsednika Monsona. Bila sta docela sposobna, predana in navdihnjena. Zanju smo zelo

## Mesečna sporočila Prvega predsedstva bodo ukinjena

To bo zadnje od sporočil Prvega predsedstva, ki so bila mesečno objavljena v revijah. V prihodnje bo Prvo predsedstvo pomembna sporočila po potrebi posredovalo preko različnih cerkvenih kanalov, vključno s cerkvenimi revijami in LDS.org.



*Vsak dan apostolovega služenja je dan učenja in priprav na večjo odgovornost v prihodnosti.*

hvaležni. Vsak je sedaj voljan služiti tam, kjer ga najbolj potrebujemo.

Predsednik Oaks je kot apostol, drugi glede na staž služenja, postal tudi predsednik zbora dvanajstih apostolov. Ker pa je bil poklican v Prvo predsedstvo in glede na cerkveni red, bo kot vršilec dolžnosti predsednika tega zbora služil predsednik M. Russell Ballard, naslednji najstarejši glede na staž služenja. Prvo predsedstvo bo z roko v roki sodelovalo z dvanajsterimi, da bomo prepoznali Gospodovo voljo in nadaljevali z Gospodovim svetim delom.

Hvaležni smo vam za molitve. Po vsem svetu molite za nas. Na jutro po smrti predsednika Monsona je takšno molitev izrekel štiriletni deček po imenu Benson. Navajam odlomke pisma, ki ga je njegova mati napisala moji ženi Wendy. Benson je molil: »Nebeški Oče, hvala ti, da bo predsednik Thomas S. Monson ponovno videl ženo. Hvala ti za našega novega pre-roka. Pomagaj mu, da bo pogumen in da ga ne bo strah, ker je nov. Pomagaj mu, da bo postal zdrav in močan. Pomagaj mu, da bo imel moč, ker ima

duhovništvo. Nam pa pomagaj, da bomo vselej prijazni.«

Bogu se zahvaljujem za takšne otroke in za starše, ki svojo obveznost, da so pravični in resni starši, jemljejo resno – za vsakega starša, učitelja in člana, ki nosi težka bremena in vendar tako voljno služi. Drugače rečeno, nadvse ponižno hvaležen sem za vsakega od vas.

### **Na čelu je Gospod**

Ko gremo skupaj naprej, vas vabim, da razmislite o veličastnem načinu, na



***Vztrajajte na poti zavez. Vaša zavezanost, da Odrešeniku sledite tako, da z njim sklenete zaveze in jih potem spolnujete, bo odprla vrata vsakemu razpoložljivemu duhovnemu blagoslovu in privilegiju.***

katerega Gospod vodi svojo Cerkev. Ko predsednik Cerkve umre, ni nobena skrivnost, kdo je naslednji poklican, da služi na tem mestu. Ni predvolilne propagande, kampanje, ampak le tiho delovanje božanskega načrta nasledstva, ki ga je vpeljal sam Gospod.

Vsak dan apostolovega služenja je dan učenja in priprav na večjo odgovornost v prihodnosti. Potrebna so desetletja služenja, da se apostol z nižjega položaja lahko premakne na višjega v krogu. V tem času iz prve roke pridobi izkušnje o vseh vidikih delovanja Cerkve. Prav tako se zelo dobro seznanijo z ljudstvi zemlje, vključno z njihovimi zgodovini, kulturami, jeziki, ker ga zadolžitve večkrat popeljejo po vsem svetu. Ta postopek nasledstva v vodstvu Cerkve je edinstven. Ne poznam ničesar podobnega. To

nas ne bi smelo presenečati, saj je to Gospodova Cerkev. On ne dela, kot je navada med ljudmi.

V zboru dvanajstih apostolov sem služil petim prejšnjim predsednikom Cerkve. Gledal sem, kako je vsak predsednik prejel razodetje in se na to razodetje odzval. Gospod svoje preroke vselej je in vselej bo poučil ter navdihnil. Na čelu je Gospod. Mi, ki smo bili posvečeni, da o njegovem svetem imenu pričujemo po vsem svetu, si bomo še naprej prizadevali, da bi poznali njegovo voljo in jo upoštevali.

### **Ostanite na poti zavez**

Vsakemu članu Cerkve torej pravim, naj vztraja na poti zavez. Vaša zavezanost, da Odrešeniku sledite tako, da z njim sklene zaveze in potem te zaveze spolnujete, bo





odprla vrata vsakemu duhovnemu blagoslovu in privilegiju, ki je na voljo moškim, ženskam in otrokom vsepovsod.

Kot novo predsedstvo želimo začeti s ciljem v mislih. Zato vam danes govorimo iz templja. Cilj, za katerega si vsi prizadevamo, je, da bi bili obdarjeni z močjo v Gospodovi hiši, pečateni kot družine, zvesti zavezam, sklenjenim v templju, zaradi česar bomo lahko prejeli največji Božji dar – večno življenje. Tempeljske uredbe in zaveze, ki jih tam sklenete, so ključ za krepitev vašega življenja, vaše zakonske zveze in družine in vaše zmožnosti, da se ubranite nasprotnikovih napadov. Zaradi vašega čaščenja v templju in tamkajšnjega služenja prednikom boste blagoslovljeni z večjimi osebnimi razodetji in mirom ter se boste še trdneje zavezali, da boste ostali na poti zavez.

Sedaj pa, če ste s poti skrenili, naj vas z vsem upanjem v srcu povabim, da se, prosim, vrnete. Ne glede na vaše skrbi, ne glede na izzive je tu v tej Gospodovi Cerkvi za vas prostor. Vi in nerojeni rodovi boste zaradi vaših dejanj blagoslovljeni, če se boste sedaj vrnili na pot zavez. Oče v nebesih svoje otroke ceni in želi, da se vsak od nas vrne k njemu domov. To je veliki cilj Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni – da vsakomur od nas pomaga, da se vrne domov.

Izražam vam svojo globoko ljubezen – ki se je v letih, ko sem se z vami srečeval, z vami častil in vam služil, poglobila. Bog nam je naročil, naj gremo k vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu in svet pomagamo pripraviti na Gospodov drugi prihod. To bomo storili z vero v Gospoda Jezusa Kristusa, vedoč, da je glavni on. To je njegovo delo in njegova Cerkev. Mi smo njegovi služabniki.

Izpovedujem svojo predanost Bogu, Večnemu Očetu, in njegovemu Sinu Jezusu Kristusu. Poznam ju, rad ju imam in prisegam, da jima bom služil – in vam – z vsakim dihom do konca svojega življenja. V svetem imenu Jezusa Kristusa, amen. ■

# KOŠARE IN STEKLENICE

Chieko N. Okazaki



## O SESTRIM OKAZAKI

Chieko Nishimura Okazaki (1926–2011) je odraščala na Havajih v ZDA v budistični družini z japonskimi predniki. Cerkvi se je pridružila, ko je bila stara petnajst let.

Sestra Okazaki se je takrat zavedala kompleksnosti svojega etničnega in kulturnega statusa. Ker je sestro Okazaki in njeno mater skrbelo, kako bodo drugi gledali nanju, potem ko je japonska vojska bombardirala Pearl Harbor na Havajih, sta zbrali in skurili vse japonske spomine, ki sta jih imeli. Nato pa se je zazrla v ogledalo in pomislila: »Nikoli nisem bila na Japonskem. V srcu nisem Japonka. Toda pred seboj ne morem ubežati. Imam oči, kožo in lase Japonke.«<sup>1</sup>

Sestra Okazaki se je vse življenje soočala z rasizmom. Poučevati je začela kmalu po drugi svetovni vojni, ko je bila antijaponska naravnost v Združenih državah še vedno zelo močna. Tri matere niso dovolile, da bi bili njihovi otroci v njenem razredu. Toda sestra Okazaki jih je kmalu pridobila na svojo stran.<sup>2</sup>

Sestra Okazaki je bila prva ženska, ki je služila v vseh treh odborih ženskih pomožnih organizacij: najprej v Mladenkah, potem v Osnovni, nato v Društvu za pomoč.<sup>3</sup>

To sporočilo je povzete govora z aprilске generalne konference leta 1996 o enotnosti in raznolikosti (ločila in velike začetnice standardizirani).

Ta nova serija osvetli življenja pobožnih žensk in njihova sporočila in je povzeta po knjigi *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

**B**og nam je dal veliko darov, veliko raznolikost in veliko razlik, bistveno pa je, kar vemo drug o drugem – da smo vsi Božji otroci.

Kot člani Cerkve imamo vsi izziv, da se drug od drugega učimo, da imamo drug drugega radi in da skupaj rastemo.

Evangeljski nauki so nujno potrebni. So bistveni, pakiranje pa je poljubno. Naj vam povem preprost primer, s katerim bom pokazala razliko med cerkvenim in kulturnim pakiranjem. Tule je kozarec utaških breskev, ki ga je pripravila utaška gospodinja, da bi pozimi nahranila družino. Havajske gospodinje sadja ne vlagajo v kozarce. Naberejo dovolj sadja za nekaj dni in ga za svoje družine shranijo v košare, kot je tale. V tej košari so mango, banane, ananas in papaja /.../, ki jih je nabrala polinezijska gospodinja, da bi nahranila svojo družino v podnebjju, kjer sadje zori vse leto.

Košara in kozarec sta različni posodi, vsebina pa je ista: sadje za družino. Ali je kozarec nekaj pravnega

in košara nekaj napačnega? Ne, oboje je prav. To sta posodi, ki ustrezata kulturi in potrebam ljudi. In obe sta primerni za vsebino, ki jo vsebujeta, ki je sadje.

Kaj je torej sadje? Pavel nam pravi: »Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoovladanje.« [Gal 5:22–23] V sestrstvu Društva za pomoč, v bratstvu duhovniških zborov, ko se spoštljivo združimo, da bi vzeli zakrament, nas sad Duha združuje v ljubezni, radosti in miru, najsi je Društvo za pomoč v Tajpeju ali v Tongi, najsi je duhovniški zbor v Montani ali v Mehiki in najsi je zakramentni sestanek na Fidžiju ali na Filipinih.

/.../ Ko sem bila poklicana v generalno predsedstvo Društva za pomoč, mi je predsednik [Gordon B.] Hinckley svetoval: »V to predsedstvo prinašate nenavadno lastnost. Prepoznali vas bodo kot nekoga, ki predstavlja tiste izven meja Združenih držav in Kanade. /.../ V vas

bodo videli predstavo svoje enosti s Cerkvijo. « Dal mi je blagoslov, da bi se mi razvezal jezik, ko bom govorila ljudem.<sup>4</sup>

/.../ [Ko sem govorila v drugih deželah], sem čutila, da jim je Duh moje besede ponesel v srca, in občutila sem, da mi je »sad Duha« spet prinesel njihovo ljubezen, radost in vero. Čutila

sem, kako nas Duh združuje v eno.

Bratje in sestre, najsi so vaši sadeži breskve ali papaje in najsi jih prinesete v kozarcih ali v košarah, se vam zahvaljujemo, ker jih darujete z ljubeznijo. Oče v nebesih, molim, da bi bili eno in da bi bili tvoji,<sup>5</sup> v svetem imenu našega Odrešenika, Jezusa Kristusa, amen. ■

#### OPOMBE

1. Chieko N. Okazaki, *Lighten Up!* (1993), 7.
2. Gl. Okazaki, *Lighten Up!*, 48–50; Gregory A. Prince, »There Is Always a Struggle: An Interview with Chieko N. Okazaki«, *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 45, 1. št. (pomlad 2012): 114–115.
3. »Obituary: Okazaki, Chieko«, *Deseret News*, 7. avg. 2011.
4. Gl. Prince, »There Is Always a Struggle«, 121. Gordon B. Hinckley je bil prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, ko je bila leta 1990 poklicana sestra Okazaki.
5. Gl. NaZ 38:27.





## TISTEGA JASNEGA NEDELJSKEGA JUTRA

starešina Joseph B. Wirthlin (1917–2008)

iz zbora dvanajstih apostolov

*Tistega dne je vstali Gospod pretrgal spone smrti. Dvignil se je iz groba in se veličastno zmagovit prikazal kot Odrešenik vsega človeštva.*

Vemo, kaj je vstajenje – združenje duha in telesa v popolni obliki. /.../

Ali si to lahko predstavljate? Biti v cvetu življenja? Nikdar bolan, nikdar v bolečini, nikdar pod težo bolezni, ki nas v tem življenju tako pogosto doletijo?

Vstajenje je bistvo naših krščanskih prepričanj. /.../

Ko je Odrešenik vstal iz groba, /.../ je naredil nekaj, česar ni mogel nihče drug. Pretrgal je spone smrti, ne le zase, temveč tudi za vse, ki so kdaj živeli – pravične in nepravične. /.../

Ta dar je dal na razpolago vsem. In s tem plemenitim dejanjem je omilil strahotno, uničujočo žalost, ki razjeda duše tistih, ki so izgubili ljubljene.

Premišljudem, kako temačen je bil tisti petek, ko je bil Kristus dvignjen na križ. /.../

Zemlja se je tresla in na njej se je stemnilo. /.../

Tisti hudobneži, ki so mu stregli po življenju, so se radostili. /.../

Tisti dan se je tančica v templju pretrgala na dvoje.

Obe, Marijo Magdaleno in Marijo, Jezusovo mater, je žalost potolkla. /.../ Veličasten moški, ki sta ga ljubili in spoštovali, je brez življenja visel na križu. /.../

Apostoli so bili potrti. Jezus, Odrešenik – človek, ki je hodil po vodi in obujal mrtve – je bil sam na milost in nemilost izroččen hudobnežem. /.../

Bil je petek, poln strahotne, uničujoče žalosti. /.../

Mislim, da je bil od vseh dni od začetka zgodovine tega sveta tisti petek najtemačnejši.

[Toda] obup ni ostal, kajti v nedeljo je vstali Gospod pretrgal spone smrti. Dvignil se je iz groba in se veličastno zmagovit prikazal kot Odrešenik vsega človeštva.

In solze, ki so drle v potokih, so se v trenutku posušile. Ustnice, ki so šepetale molitve gorja in žalosti, so zrak zdaj napolnile s čudovitim zahvaljevanjem, kajti Jezus Kristus, Sin živega Boga, je pred njimi stal kot /.../ dokaz, da je smrt zgolj začetek novega in krasnega obstoja.

Vsak od nas bo imel svoje petke – tiste dneve, ko se zdi, da se je sesulo samo stvarstvo in da razvaline našega



sveta v drobcih ležijo razmetane okrog nas.

Toda pričujem vam v imenu tistega, ki je premagal smrt – nedelja bo prišla. Nedelja bo prišla v temi naše žalosti.

/.../ Nedelja bo prišla ne glede na naše gorje. Nedelja bo prišla v tem življenju ali v naslednjem.

Pričujem vam, da vstajenje ni bajka. Imamo osebna pričevanja tistih, ki so

Jezusa videli. V starem in novem svetu jih je na tisoče pričevalo o vstalem Odrešeniku. Otipali so rane na njegovih rokah, nogah in strani. /.../

Učenci so bili po vstajenju prenovljeni. Potovali so po svetu /.../ in drzno razglašali o Jezusu Kristusu, vstalem Sinu živega Boga.

Veliko jih je /.../ umrlo kot mučnikov s pričevanjem o vstalem Kristusu na ustnicah, ko so umirali.

Vstajenje je spremenilo življenja tistih, ki so mu bili priča. Mar ne bi moralo spremeniti tudi naših?

Vsi bomo vstali iz groba. /.../

Zaradi življenja in večne žrtve Odrešenika sveta se bomo združili s tistimi, ki jih imamo radi.

/.../ Tisti dan se bomo radostili, da je Mesija premagal vse, zato da bi mi lahko večno živeli.

Zaradi svetih uredb, ki jih prejmemo v svetih templjih, naš odhod iz tega kratkega zemeljskega življenja ne more za dolgo ločiti odnosov, ki so bili zvezani skupaj z vrvmi, napravljenimi iz večnih vezi.

Resno pričujem, da smrt ni konec obstoja. /.../

Da bi razumeli in bili v življenju hvaležni za dragocene darove, ki smo jih deležni kot sinovi in hčere ljubečega nebeškega Očeta, in za obljubo tistega jasnega dne, ko bomo vsi zmogoslavno vstali iz groba.

/.../ Nedelja bo prišla ne glede na to, kako temačen je naš petek. ■

*Iz govora na oktobrski generalni konferenci 2006*

# Odrešenikovo poslednje, osamljeno potovanje

**Chakell Wardleigh**  
cerkvene revije

Odrešenik je v življenju na zemlji veliko potoval – kot otrok je potoval iz Betlehema v Egipt, štirideset dni je potoval po divjini, veliko je potoval po mestih, vaseh in domovih, da je med delovanjem poučeval, ozdravljaval in blagoslavljal, in še veliko več. Z enim potovanjem pa se je Odrešenik moral soočiti sam, in to je bilo potovanje, ki ga je lahko preстал le on.



Simon Dewey

»Na velikonočno nedeljo praznujemo najbolj dolgo pričakovan in veličasten dogodek v zgodovini sveta.

To je dan, ki je spremenil vse.

Na ta dan se mi je spremenilo življenje.

Spremenilo se je vaše življenje.

Spremenila se je usoda vseh Božjih otrok.«

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu,  
»Dar milostljivosti«, 185. spomladanska generalna konferenca, apr. 2015, 92.



### Trpljenje brez primere

**N**oben smrtnik ne more doumeti celotnega pomena tega, kar je Kristus storil v Getsemaniju.

Vemo, da je potil velike kaplje krvi iz vsake pore, ko je do dna izpil grenko čašo, ki mu jo je dal Oče.

Vemo, da je trpel tako telesno kot duhovno, bolj kot bi človek zmožal prenesti, ne da bi umrl.

Vemo, da je njegovo trpljenje, ki je za nas nedoumljivo, nekako zadostilo zahtevam pravice, odkupilo spokorjene duše iz bolečin in kazni greha in milostljivost omogočilo tistim, ki verjamejo v njegovo sveto ime.

Vemo, da je onemoglo obležal na tleh, ko se je zaradi bolečin in agonije neskončnega trpljenja tresel in si želel, da mu grenke čaše ne bi bilo treba izpiti.«

Starešina Bruce R. McConkie (1915–1985) iz zbora dvanajstih apostolov,  
»The Purifying Power of Gethsemane«, *Ensign*, maj 1985, 9.

**Osebna uporaba:** Čeprav se morda vedno ne zavedamo, je Odrešenik med odkupno daritvijo pretrpel vse oblike bolečin. Razume vsako telesno bolečino, od zlomljene kosti do najbolj resne kronične bolezni. Občutil je temo in obup duševnih bolezni, kot je depresija, tesnoba, zasvojenost, osamljenost in žalost. In občutil je vsako duhovno rano, ker je prevzel vse grehe človeštva.

Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »V trenutku šibkosti morda zakličemo: 'Nihče ne ve, kako je. Nihče ne razume.' Toda Božji Sin popolnoma ve in razume, kajti naša bremena je občutil in prenašal.« (»Njihova bremena prenašajte z lahkoto«, 184. spomladanska generalna konferenca, apr. 2014, 100)



### Bil je edini zmožen

**T**o, kar je naredil, je lahko naredil le Bog. Jezus je kot Očetov »**T**edinorojeni Sin v mesu podedoval božanske lastnosti. Bil je edina oseba, ki se je kdaj rodila v to življenje, ki je lahko izvedel to nadvse pomembno in najvišje dejanje. Kot edini brezgrešen Človek, ki je kdaj živel na tej zemlji, ni bil podvržen duhovni smrti. Zaradi Božje narave je posedoval tudi moč nad telesno smrtjo. Tako je za nas naredil, kar ne moremo narediti sami. Pretrgal je mrzel oprijem smrti. Prav tako nam je omogočil, da imamo najvišjo in mirno tolažbo daru Svetega Duha.

Predsednik James E. Faust (1920–2007), drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, »The Atonement: Our Greatest Hope«, *Liahona*, jan. 2002, 20.

**Osebna uporaba:** Odrešenik je preko svoje odkupne daritve razvezal sponde smrti in nas vse odrešil grehov, zato da bi prav vsak posameznik lahko imel večno življenje. Bil je edini, ki je bil zmožen izvesti takšno pogumno in nemogočo nalogo. Ko se soočamo z resnimi izzivi, nam je lahko v tolažbo védenje, da Odrešenik resnično lahko naredi nemogoče.



## Ni se obrnil stran

»**N**a hribu, imenovanem Kalvarija, so medtem, ko so ga njegovi prvrženci nemočno opazovali, njegovo ranjeno telo pribili na križ. Neusmiljeno so ga zasmehovali, preklinjali in se mu rogali. /.../

Ko je njegovo življenje usihalo, so minevale ure smrtnega boja. Z njegovih izsušenih ustnic so prišle besede: 'Oče, v tvoje roke izročam svojega duha. In ko je to rekel, je izdihnil.' /.../

Učitelj bi se v zadnjem trenutku lahko obrnil. Vendar se ni. Spustil se je pod vse, da bi lahko vse rešil. Njegovo telo brez življenja so hitro, vendar nežno položili v izposojen grob.«

Predsednik Thomas S. Monson (1927–2018), »Vstal je!« 180. spomladanska generalna konferenca, apr. 2010, 86.

**Osebna uporaba:** Odrešenik je trpel mučne bolečine, osamljenost in obup, vendar je vseeno dostojanstveno preстал in dokončal svoje potovanje na zemlji – svojega Očeta je celo prosil, naj odpusti tistim, ki so ga križali. Zaradi njegovega popolnega vzora se tudi mi lahko s svojimi preizkušnjami in težavami soočimo dostojanstveno in jih z njegovo pomočjo prav tako prestanemo do konca.





### Številne priče njegovega vstajenja

»Verjamem številnim pričam Odrešenikovega vstajenja, katerih izkušnje in pričevanja je moč najti v Novi zavezi – med drugimi Petru in njegovim tovarišem dvanajsterim ter dragi, čisti Mariji Magdaleni. Verjamem pričevanjem, ki jih je moč najti v Mormonovi knjigi – med drugimi apostola Nefija z neimenovano množico v deželi Izobilje. In verjamem pričevanju Josepha Smitha in Sidneyja Rigdona, ki sta po številnih drugih pričevanjih razglasila veliko pričevanje tega poslednjega razdobja, da živi. Kajti videla sta ga. Pod pogledom njegovega vsevidnega očesa tudi sam stojim kot priča, da je Jezus iz Nazareta vstali Odkupitelj, in pričujem o vsem, kar izhaja iz *dejstva* o njegovem vstajenju. Da bi prejeli prepričanje in tolažbo tega istega pričevanja!«

Starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov, »Vstajenje Jezusa Kristusa«, 184. spomladanska generalna konferenca, apr. 2014, 132.

**Osebna uporaba:** Čeprav nismo bili med tistimi, ki so videli vstalo in popolno Odkupiteljevo telo, smo danes vseeno lahko njegove priče. Vedno je lahko v središču naših življenj ne glede na čas ali kraj, kjer se znajdemo. Vsakič, ko ponudimo srca in roke, da bi služili drugim, ko vsem izkazujemo blagost, prijaznost in spoštovanje, branimo resnico in pričujemo o evangeliju, smo resnične priče Jezusa Kristusa.

## Ni treba, da hodimo sami

**E**na velikih tolažb tega velikonočnega časa je, da zato, »ker je Jezus Kristus popolnoma sam prehodil zelo dolgo, samotno pot, *nam* to ni potrebno. Njegovo osamljeno potovanje je prineslo velikansko dopolnilo naši majhni inačici tiste poti – milostno skrb Očeta v nebesih, zanesljivo spremstvo tega ljubljenega Sina, mogočni dar Svetega Duha, angele v nebesih, družinske člane na obeh straneh tančice, preroke in apostole, učitelje, voditelje, prijatelje. Vse to in več nam je bilo dano kot spremstvo na naši poti skozi življenje zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa in obnove njegovega evangelija. Z vrha Kalvarije odmeva resnica, da nas nikoli ne bo pustil samih ali brez pomoči, čeprav morda včasih občutimo, da smo. /.../

»Da bi ob Jezusu Kristusu stali 'vselej in v vsem in na vseh krajih, kjer bi se utegnili znajti, in sicer do smrti', kajti zagotovo je tako stal ob nas, ko *je* šlo za smrt in ko je moral stati docela in v celoti sam.«

Starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov, »Nihče mu ni pomagal«, 179. spomladanska generalna konferenca, apr. 2009, 86.

**Osebna uporaba:** To veliko noč se spominjajte Odrešenikovega poslednjega, osamljenega potovanja. Žrtvoval je vse, kar je imel, zato da vi in vsakdo na zemlji lahko postane čist in ima večno življenje. Učite se iz njegovega popolnega vzora. Ohranjajte ga v mislih in srcih. In vselej pomnite, da nikoli niste sami. Ker je svoje poslednje potovanje preстал docela in popolnoma sam, vas ne bo zapustil. Njegova ljubezen do vas je neskončna in nesprenmenljiva in stoji pripravljen, da vam ponudi mir, tolažbo in upanje, ko nadaljujete svoje potovanje. Njegov dar odkupne daritve je več in vam je bil dan. ■

Kako nam pasha pomaga razumeti veliko noč na [lds.org/go/41817](https://lds.org/go/41817).







starešina Gary E. Stevenson

iz zbora dvanajstih apostolov

# Oznanjajmo

SVOJA

## SPOZNAVANJA O ODREŠENIKU

*Naše sporočilo govori o miru, vi pa ste glasniki, ki ga pridigate. To lahko naredite preko novih in zanimivih kanalov tehnologije.*

**S**mo Cerkev Jezusa Kristusa, ki je bila ustanovljena v poslednjih dneh. Enako, kakor Gospod naroča svojim starodavnim učencem, je naročeno tudi nam v poslednjih dneh, naj »[gremo] po vsem svetu in [oznamimo] evangelij [vsakemu bitju]!« (Mr 16:15).

Starodavni prerok Nefi je to poslanstvo in sporočilo ter namen za njima jedrnato povzel: »In govorimo o Kristusu, radostimo se v Kristusu, pridigamo o Kristusu, prerokujemo o Kristusu in zapisujemo po naših prerokbah, da bodo naši otroci vedeli, h kateremu viru naj se ozirajo za odpuščanje svojih grehov.« (2 Ne 25:26)

V Mozijevi knjigi beremo, kako je starodavni prerok iz Mormonove knjige svoje ljudstvo iz vse dežele zbral na tempeljskem ozemlju, naročil postaviti stolp in jih poučeval. Ko jih je poučeval, jim je prav tako prerokoval o današnjih dneh: »In nadalje vam pravim, da bo prišel čas, ko se bo védenje o Odrešeniku razširilo med vsemi narodi, rodovi, jeziki in ljudstvi.« (Moz 3:20)



1830



**5.000**

natisnjenih  
izvodov  
Mormonove  
knjige

1850

1870

1890



**V glasbi  
in besedi:**

začetek

leta **1929**

– sedaj se  
približuje  
pet tisočemu  
predvajanju.

1950

1974



2010

2030

Danes: **175**

**MILIJONOV**

natisnjenih izvo-  
dov Mormonove  
knjige

## »Spoznanje o Odrešeniku«

Eden najdragocenejših darov, ki naj bi jih cenili v naših družinah in ga dajali drugim, je »spoznanje o Odrešeniku« oziroma o Jezusu Kristusu.

Ko je nastopilo obdobje polnosti časov, je vsemu človeštvu prineslo razsvetljenje in val tehnoloških napredkov. S seboj je prineslo industrijsko dobo in komunikacijska orodja, kar je omogočilo izpolnitev prerokbe kralja Benjamina.

Kot član zbora dvanajstih apostolov, ki sem poklican kot posebna priča »Kristusovega imena po vsem svetu« (NaZ 107:23) s posebnimi zadolžitvami tako v odboru za zadeve z javnostmi kot v službi za komunikacije, se lahko osredotočam na izpolnitev te prerokbe – da se »spoznanje o Odrešeniku« širi po svetu – z uporabo najnovejših tehnologij, ki so nam na voljo.

## »Med narodi, rodovi, jeziki in ljudstvi«

V zgodovini sta napredek tiska ter iznajdba radia in televizije sporočilo o obnovi

omogočila, da se je širilo po svetu. Najdemo lahko številne primere tega, nekaterih pa se še spomnimo.

»Ti sateliti so le začetek tega, kar je prihranjeno za prihodnost svetovnega predvajanja. /.../ Verjamem, da si Gospod močno želi, da bi nam v roke položil iznajdbe, ki si jih laiki komajda lahko predstavljamo.«

– **predsednik  
Spencer W. Kimball**

V desetih letih po Prvem videnju in en mesec, preden je bila Cerkev organizirana, je bilo objavljenih pet tisoč izvodov Mormonove knjige. Od takrat je bilo natisnjenih 175 milijonov izvodov.

Vsako nedeljsko dopoldne lahko poslušate ali gledate predvajanje oddaje *V glasbi in besedi*, ki se približuje svojemu pet tisočemu predvajanju. Prvo predvajanje je bilo v živo po radiu leta 1929. Prvo predvajanje generalne konference na televiziji je bilo leta 1949.

Zanimivo je, da je leta 1966 predsednik David O. McKay (1873–1970) začel govoriti o stvareh, ki bodo prišle: »Odkritja, s tolikšno močjo, bodisi v blagoslov ali uničenje človeških bitij, zaradi katerih bo človekova odgovornost, da jih nadzoruje, najbolj ogromna, kar jih je bilo kdaj položenih v človeške roke. /.../ Ta doba je polna neskončnih nevarnosti, kakor tudi neizmernih možnosti.«<sup>1</sup>

Leta 1974 je predsednik Spencer W. Kimball (1895–1985) opisal svoje videnje prihodnjega dne: »Gospod je svet blagoslovil s številnimi /.../ sateliti. Nameščeni so visoko na nebu in prenašajo oddajne signale nazaj na skorajda vsak košček zemeljskega površja. /.../ Ti sateliti so zagotovo le začetek tega, kar je prihranjeno za prihodnost svetovnega predvajanja. /.../ Verjamem, da si Gospod močno želi, da bi nam v roke položil iznajdbe, ki si jih laiki komajda lahko predstavljamo.«<sup>2</sup>

S tehnološkimi napredki v komunikaciji in medijih, ki v veliki meri prihajajo na ramenih spleta, se zdi, da smo bili v življenju priča dobesedni izpolnitvi prerokb kralja Benjamina, predsednika McKayja in predsednika Kimballa.

Obstaja tudi jasen vzorec prevzema teh tehnologij za izgradnjo Gospodovega kraljestva na zemlji. Rad bi vam pokazal primere tega.

## LDS.org in Mormon.org

Cerkev je leta 1996 uradno začela uporabljati splet kot sredstvo sporočanja in komunikacije. Ocenjuje se, da je bilo od takrat uvedenih 260 spletnih strani, ki jih sponzorira Cerkev, vključno s stranmi, ki so na voljo v skoraj vsaki državi, kjer živijo člani Cerkve, v njihovem lokalnem jeziku.

Predstavljam bom dva znana primera teh spletnih strani. Prva je stran LDS.org, ki je bila postavljena leta 1996, ki ima danes več kot 24 milijonov obiskovalcev letno in povprečno več kot milijon obiskovalcev tedensko. Tam veliko članov najde učno vsebino za poučevanje in govore s preteklih generalnih konferenc. Druga je stran Mormon.org, spletna stran, zasnovana tako, da našim bližnjim in prijateljem, ki niso člani Cerkve, predstavi evangelij. Ta stran ima letno več kot šestnajst milijonov posameznih obiskovalcev.

## Mobilne aplikacije

Seveda se tehnologije razvijajo s svetlobno hitrostjo in potrebna so precejšnja prizadevanja in viri, če jim hočemo slediti. Z iznajdbo pametnih telefonov je prišla moč za izkoriščanje in dostopanje do ogromne količine podatkov v priročni obliki. Veliko teh podatkov je organiziranih v obliki mobilnih aplikacij oziroma »apps«. Prva aplikacija, ki jo je sponzorirala Cerkev, je bila objavljena leta 2007.

Veliko je primerov koristne uporabe mobilnih aplikacij za širjenje našega »spoznanja o Odrešeniku«. Ne bom opisal vsebine številnih aplikacij, ki so vam na doseg prstov, sledi pa nekaj primerov aplikacij, ki jih najverjetneje poznate:

- Evangelijska knjižnica
- Mormonski kanal
- LDS Tools
- LDS Music
- Družinsko drevo

Milijoni uporabnikov ta uporabljajo milijonkrat na teden.



## Družbeni mediji

Družbeni mediji so po definiciji računalniško podprte tehnologije, ki posameznikom in organizacijam omogočajo, da informacije in druge oblike izražanja vidijo, ustvarijo in posredujejo preko virtualnih skupnosti in omrežij.

Približno z začetkom leta 2010 je Cerkev začela resno privzemati uporabo družbenih medijev, da bi uresničila širjenje »spoznanja o Odrešeniku«. To je hitro premikajoča se in dinamična modalnost. Glede hitrosti sprememb je skoraj neprimerljiva.

Ena opazna značilnost družbenih medijev je, da se, brž ko človek čuti, da je spoznal in se navadil na eno platformo, pojavi novejša, večja ali vidno bolj kul oziroma boljša.

Na kratko bom opisal pet platform družbenih medijev, ki jih Cerkev uporablja kot komunikacijske kanale:

1. Facebook ima po vsem svetu več kot dve milijardi uporabnikov. Uporabniki tukaj širijo lastno družbeno mrežo spletnih prijateljev.
2. Instagram je družbena stran, ki se osredotoča na slike in videe.
3. Pinterest je kot virtualna oglasna deska. Tukaj so vizualne podobe, ki se imenujejo »pini«, pritrjene na oglasno desko. To so lahko navdihujoči reki ali spodbudne fotografske slike.

*Z iznajdbo pametnih telefonov je prišla moč za izkoriščanje in dostopanje do ogromne količine podatkov v priročni obliki.*



*Predsednik Dieter F. Uchtdorf je avgusta 2016 na Instagramu objavil video, v katerem svojega vnuka Erika uči o evangelijskih načelih – si lahko mislite – v letalski kabini!*

4. Twiter je družbeno omrežje, ki uporabnikom omogoča pošiljanje in branje kratkih, 280 znakov dolgih sporočil, imenovanih »tвити«.

5. Snapchat prikazuje fotografije in kratke videoe, ki bodisi izginejo takoj ali v štiriindvajsetih urah.

Kot institucija te strani družbenih medijev uporabljamo na močan način.

### **FACEBOOK**

Morda se spominjate ganljivega konferenčnega sporočila o depresiji, ki ga je pred nekaj leti podal starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov.<sup>3</sup> Iz njegovega govora je nastal video segment, ki je samo na Facebooku imel več kot dva milijona ogledov in na tisoče všečkov, posredovanj in pozitivnih komentarjev.<sup>4</sup>

### **INSTAGRAM**

Predsednik Dieter F. Uchtdorf je avgusta 2016 na Instagramu objavil video, v katerem svojega vnuka Erika uči o evangelijskih načelih – si lahko mislite – v letalski kabini!<sup>5</sup> Objava predsednika Uchtdorfa na Instagramu je bila všeč na tisočem in so jo spremljali številni pozitivni komentarji.

Cerkev je novembra 2017 na svojem Instagramovem računu objavila tudi video starešin

Dallina H. Oaksa in M. Russella Ballarda, v katerem sta odgovorila na vprašanje mlade ženske o sestrah, ki služijo misijone. Ta objava je imela več kot 112.000 ogledov.

### **PINTEREST**

Na Pinterestu lahko najdete na stotine pinov LDS.org in celo več od posameznih članov, ki navdihujejo druge.

Na primer, veliko jih objavlja besede pretekrov – preteklih in sedanjih. Pin enega od naukov predsednika Thomasa S. Monsona (1927–2018) se glasi: »V življenju je toliko odvisno od naše naravnosti.«<sup>6</sup>

### **TWITTER**

Tvit, ki ga je starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov objavil lani na jutro velike noči, je imel 210.000 ogledov. Starešina Bednar je pokazal, da ima kratko, preprosto sporočilo »Ni ga tukaj. Obujen je bil.« (Mt 28:6), lahko globok in trajen vpliv.

### **SNAPCHAT**

Naposled so se slike in besede, ki posredujejo eno od sporočil Prvega predsedstva predsednika Monsona, nedavno pojavile na Snapchatu.

### **Spremljajoča tveganja**

Ker sem torej zagovarjal vse vrline teh novih tehnologij in pokazal njihovo primerno uporabo, mislim, da je prav tako koristno, da se pogovorimo o nekaterih tveganjih, ki jih spremljajo.

Vsi bi se morali zavedati časa, ki ga lahko porabimo za družbene medije ali pri uporabi mobilnih aplikacij. Uporaba družbenih medijev prinaša tudi tveganje, ki zmanjša interakcijo iz oči v oči, kar lahko zaduši razvoj socialnih spretnosti številnih naših mladih ljudi.



Tvegani, povezanih z neprimerno uporabo vsebine, ne smemo podcenjevati. Obstaja povečana epidemija pornografske zasvojenosti v družbi, ki negativno vpliva in škoduje celo članom in družinam v Cerкви.

Kot zadnje ponujam dve dodatni tvegani, ki se pojavljata, katerih mreže so vržene dobesedno čez vsakogar, vključno z mladenkami ter starejšimi materami in vdovami. Ti dve tvegani označujem kot »idealizirana stvarnost« in »izčrpavajoča primerjanja«. Mislim, da ti dve tvegani najbolje opišem tako, da ponudim nekaj primerov.

Če govorimo na splošno, slike, ki so objavljene na družbenih medijih, navadno prikazujejo življenje na najlepši in pogosto nestvaren način. Pogosto so polne lepih podob domačega okrasja, čudovitih počitniških krajev in dovršeno pripravljene hrane. Nevarnost je seveda v tem, da je veliko ljudi izgubilo pogum, ker dozdevno ne dosegajo idealizirane virtualne dejanskosti.

Moja nečakinja, ki jo je navdihnila rojstnodnevna torta iz palačink, je nedavno objavila svoj podoben poskus. Da ne bi dovolila ustvariti neželenega pritiska, se je odločila navdihniti druge s tem, da je objavila svojo »Pinterestovo polomijo« (gl. fotografijo palačink).

Upam, da se bomo naučili najti več humorja in izkusili manj razočaranj, ko se bomo soočali s podobami, ki morda prikazujejo idealizirano stvarnost in ki bi prepogosto lahko vodile do izčrpavajočih primerjav.

Očitno to ni le znak našega časa, temveč se je, ocenjujoč po Pavlovih besedah, dogajalo tudi v preteklosti: »Ti so /.../ nespametni, ker sami sebe /.../ merijo in se primerjajo sami s seboj (2 Kor 10:12).

Starešina Devn Cornish od sedemdesetih je nedavno prav tako podal času

ustrezen nasvet: »Po nepotrebem se mučimo s tekmovanjem in primerjanjem. Napačno sodimo svojo vrednost po *stvarih*, ki jih imamo ali nimamo, in po *mnenju drugih*. Če se že moramo primerjati, se primerjajmo s tem, kakšni smo bili v preteklosti in kakšni smo zdaj – in celo kakšni bi radi bili v prihodnosti.«<sup>7</sup>

Naj vam povem eno od družinskih skrivnosti, ki jo je moč najti v tej družinski fotografiji (gl. naslednjo stran), ki je bila posneta pred nekaj leti pred nastopom družbenih medijev. Če bi bilo tole posneto danes, bi bilo po vsej verjetnosti objavljeno in bi predstavljalo družino štirih ljubkih, barvno usklajenih fantov lepega obnašanja, ki so se priložnostno skupaj slikali za ubrano družinsko fotografijo. Ali bi radi resnično zgodbo?

Še se spomnim ženinega telefonskega klica. »Gary, kje si? Smo v fotografovem zunanem studiu. Vsi smo pripravljene za slikanje. Ni bilo lahko fante obleči, jih uskladiti in pripraviti. Ali si že tu?«

No, pozabil sem in sploh še nisem šel iz pisarne!

*Veliko ljudi je izgubilo pogum, ker dozdevno ne dosegajo idealizirane virtualne dejanskosti.*



**Idealizirana dejanskost**



**Izčrpavajoče primerjanje**



minut  
smo  
čakali, da  
njegove oči  
niso bile več

rdeče od joka.

In seveda so madeži od krvi sedaj na zadnji strani.

Drugi sin je torej roko strateško položil čez vrh svojih športnih nogavic,

zato da se vse ujema.

Kar se tiče mene, no, jaz sem bil v pasji uti, ker je vse to sprožil moj zakasneli prihod.

Ko torej vidite to lepo sliko naše družine in objokujete: »Zakaj mi stvari ne moremo spraviti skupaj in biti na sliki popolna družina, kot je njuna?« vsi veste bolje!

Zamujal sem pol ure in stvari v moji odsotnosti niso šle tako dobro in so bile podobne zmedi.

Kaj se je zgodilo? No, moj najstarejši sin je tekel po dvorišču in našel jablano, odtrgal nekaj jabolk in jih začel metati v druge dečke. Najinega tretjega sina je z jabolkom zadel v hrbet in ga podrl na tla in zato je začel jokati.

Ko se je to dogajalo, je moj drugi sin sedel in hlače so mu zlezle nekoliko višje. Drugi dečki so videli, da je imel bele športne nogavice, ne nogavic za v cerkev, ki mu jih je mama pripravila, da bi si jih oblekel. Vprašala ga je: »Zakaj nisi oblekel nogavic za v cerkev?«

Rekel je: »No, ne maram jih. Pikajo me.«

In ko je z njim govorila, je čez dvorišče stekel najin dveletni sin, se ob nekaj spotaknil, padel in iz nosa mu je začela teči kri. Zdaj mu je po srajci z belim ovratnikom kapljala kri in naredila madež. Takrat sem se pojavil jaz. Edini način za rešitev slike je bila, da smo zavihali ovratnik in srajco obrnili okrog in s tem krvave madeže skrili pred kamero.

In zgodilo se je, da je najstarejši sin, ko je tekal naokrog in metal jabolka, padel in na kolenu dobil velik madež od trave. Zato je na sliki njegova roka strateško položena, da prekriva madež od trave.

Kar se tiče najinega najmlajšega sina, no, dvajset

### **Družbeni mediji in misijonarsko delo**

Kot lahko vidite, se moramo zavedati nevarnosti in tveganj, vključno z idealizirano stvarnostjo in izčrpavajočimi primerjavami. Svet navadno le ni tako jasen, kot je prikazan na družbenih medijih. Vseeno je veliko dobrega, ki je in bo prišlo preko teh komunikacijskih platform.

Misijonarski oddelek je leta 2017 podal nekaj novih navodil glede praktičnih načinov, na katere družbene medije lahko uporabimo pri misijonarskem delu. Številne digitalne vire, ki so nam na voljo, lahko uporabimo s pridom, zlahka, preprosto in izredno učinkovito.

Toliko je aplikacij za uporabo tehnologije na primerne in navdihujoče načine. Narediti bi morali vse, kar lahko, da bi odraščajoči rod poučevali, kako naj tehnologijo uporablja pravično ter da jih prav tako posvarimo in preprečimo nepravično uporabo in spremljajoča tveganja. To bi nam

moralo pomagati pri zagotavljanju, da bodo koristi tehnologije večje od spremljajočih tveganj.

### »Kako krasni so glasniki«

Medtem ko sem premišljeval in močno molil o sporočilu, sem se neko zgodnje jutro prebudil s pesmijo in njenim preprostim besedilom v mislih: »Kako krasni so glasniki, ki nam oznanjajo evangelij miru!«<sup>8</sup>

Naše sporočilo govori o miru, vi pa ste krasni glasniki, ki ga pridigate. To lahko naredite preko teh novih in vznemirljivih kanalov tehnologije. Živimo v edinstvenem svetu polnosti časov z zmožnostjo, da evangelij miru dobesedno pridigamo s prsti.

Imamo preroške besede starodavnih prerokov, ki popolnoma označujejo naš čas in dajejo smernice za naše dni: »In nadalje vam pravim, da bo prišel čas, ko se bo védenje o Odrešeniku razširilo med vsemi narodi, rodovi, jeziki in ljudstvu.« (Moz 3:20)

Imamo tudi besede, ki jih prejemo preko sodobnega razodetja, ki nam govorijo in nas vodijo v našem času in okoliščinah. Navajam starešino Bednarja: »Verjamem, da je prišel čas, da kot Kristusovi učenci primerno in učinkoviteje uporabimo ta navdihnjena orodja, da bomo pričevali o Bogu, Večnem Očetu, njegovem načrtu sreče za njegove otroke, in njegovem Sinu Jezusu Kristusu kot o Odrešeniku sveta; da bomo oznanjali dejanskost evangelijske obnove v poslednjih dneh; in da bomo opravili Gospodovo delo.«<sup>9</sup>

*Živimo v edinstvenem svetu polnosti časov z zmožnostjo, da evangelij miru dobesedno pridigamo s prsti.*

Vsakega od vas vabim, da dodobra pretehtate svojo vlogo pri oznanjanju evangelija miru kot krasni glasniki. Naj vsak od nas naredi svoj del pri tem, da »spoznanje o Odrešeniku« oznanja vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu. Najboljši način zato je korak za korakom na edinstven način, ki najbolj ustreza vam in vaši družini. Da bi vsak od vas imel pogum, da bi pisal blog, objavljaj pine, všečke, delil objave, objavljaj, prijateljival, tvital, snapal in tapkal tako, da bo proslavilo, izkazalo čast in spoštovalo voljo ljubečega nebeškega Očeta in znanje o Odrešeniku prineslo vaši družini, ljubljanim in prijateljem – vključno vašim prijateljem na družbenih medijih. ■

*Iz nagovora na ženski konferenci na Univerzi Brigham Younga, »The Knowledge of a Savior«, 5. maj 2017.*

#### OPOMBE

1. David O. McKay, v Conference Report, okt. 1966, 4.
2. Spencer W. Kimball, »When the World Will Be Converted«, *Ensign*, okt. 1974, 11, 10.
3. Gl. Jeffrey R. Holland, »Like a Broken Vessel«, *Liahona*, nov. 2013, 40–42.
4. Gl. Jeffrey R. Holland, »Mormon Message: Like a Broken Vessel«, 20. junij 2016, mormonnewsroom.org.
5. Gl. »President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson«, 30. sep. 2016, LDS.org.
6. Thomas S. Monson, »Living the Abundant Life«, *Liahona*, jan. 2012, 4.
7. J. Devn Cornish, »Ali sem dovolj dober? Ali mi bo uspelo?«, *186. jesenska generalna konferenca*, nov. 2016, 36.
8. »How Lovely Are the Messengers«, hymnary.org.
9. David A. Bednar, »Flood the Earth through Social Media«, *Liahona*, avg. 2015, 50; gl. tudi David A. Bednar, »Sweep the Earth as with a Flood« (video), LDS.org.

*Naj vsak od nas naredi svoj del pri tem, da oznanja »spoznanje o Odrešeniku« vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu.*





### 3. POGLAVJE

# Zlate plošče

*To je tretje poglavje nove pripovedne zgodovine Cerkev v štirih delih z naslovom Sveti: zgodba Cerkev Jezusa Kristusa v poslednjih dneh. Knjiga bo na voljo v štirinajstih jezikih v tiskani obliki, v razdelku o cerkveni zgodovini v aplikaciji Evangeljska knjižnica in preko spleta na [sveti.lds.org](http://sveti.lds.org). Naslednjih nekaj poglavij bo objavljenih v prihodnjih številkah, dokler proti koncu letošnjega leta ne bo objavljena prva knjiga. Ta poglavja bodo na voljo v 47 jezikih v aplikaciji Evangeljska knjižnica in na [sveti.lds.org](http://sveti.lds.org). Drugo poglavje opisuje Josephovo Prvo videnje – ko je spomladi leta 1820 videl Očeta in Sina.*

**M**inila so tri leta in tri žetve. Joseph je večino dni krčil zemljo, oral in delal kot najemniški delavec, da bi zbral denar za letno odplačilo družinske posesti. Zaradi dela ni mogel pogosto v šolo, večino prostega časa pa je preživel z družino ali drugimi delavci.

Joseph in njegovi prijatelji so bili mladi in brezskrbni. Včasih so delali neumne napake in Joseph je spoznal, da to, da mu je bilo enkrat odpuščeno, ne pomeni, da se mu nikoli več ne bo treba pokesati. Niti ni njegovo veličastno videnje odgovorilo na vsako vprašanje, niti ni za vedno odpravilo njegove zmedenosti.<sup>1</sup> Zato je poskušal ostati blizu Bogu. Bral je Sveto pismo, zaupal v moč Jezusa Kristusa, da ga lahko reši in bil poslušen Gospodovi zapovedi, naj se ne pridruži nobeni cerkvi.

Tako kot veliko ljudi na tistem področju, vključno z očetom, je verjel, da Bog lahko razodeva znanje preko predmetov, kot so palice in kamni, kot ga je Mojzesu, Aronu in drugim v Svetem pismu.<sup>2</sup> Ko je nekega dne sosedu pomagal izkopati vodnjak, je naletel na majhen kamen, ki je bil zapan globoko v zemlji. Ker je vedel, da so ljudje pri iskanju izgubljenih predmetov ali skritih zakladov včasih uporabili

posebne kamne, se je spraševal, če je našel tak kamen. Ko je gledal vanj, je videl stvari, nevidne naravnemu očesu.<sup>3</sup>

Josephov dar za uporabljanje kamna je navdušil družinske člane, ki so ga dojemali kot znamenje božanske naklonjenosti.<sup>4</sup> Vendar je bil Joseph kljub temu, da je imel dar vidca, še vedno negotov, če je Bog zadovoljen z njim. Nič več ni čutil odpuščanja in miru, ki ju je občutil po svojem videnju Očeta in Sina. Namesto tega se je pogosto počutil prekletega zavoljo svoje šibkosti in nepopolnosti.<sup>5</sup>

21. septembra 1823 je sedemnajstletni Joseph ležal buden v podstrešni sobi, v kateri je spal z brati. Tisti večer je ostal dolgo pokonci, ko je svojo družino poslušal govoriti o različnih cerkvah in o naukih, ki so jih učile. Vsi so torej spali in v hiši je bila tišina.<sup>6</sup>

Joseph je v temi sobe začel moliti in goreče prosil, da bi mu Bog odpustil grehe. Hrepenel je po pogovoru z nebeškim glasnikom, ki bi mu lahko zagotovil, kakšen je njegov položaj pred Gospodom in mu dal evangelijsko znanje, ki mu je bilo obljubljeno v gaju. Vedel je, da je Bog že odgovoril na njegove molitve in docela je zaupal, da mu bo spet odgovoril.

Ko je molil, se je ob postelji pojavila svetloba in postajala vse svetlejša, dokler ni razsvetlila celotne podstrehe. Pogledal je navzgor in videl angela, ki je stal v zraku. Angel je bil oblečen v brezšivno belo oblačilo, ki mu je segalo do zapestij in gležnjev. Izžareval je svetlobo in njegov obraz je sijal kot blisk.

Joseph se je sprva ustrašil, vendar ga je kmalu prevzel mir. Angel ga je poklical po imenu in se mu predstavil kot Moroni. Rekel je, da mu je Bog odpustil njegove grehe in da ima zdaj zanj delo. Izjavil je, da se bo o Josephovem imenu govorilo dobro in slabo med vsemi ljudmi.<sup>7</sup>

Moroni je govoril o zlatih ploščah, zakopanih na bližnjem hribu. Na ploščah je bil vjedkan zapis starodavnega ljudstva, ki je nekoč živelo v Ameriki. Zapis je govoril o njihovem izvoru in poročal o tem, da jih je obiskal Jezus Kristus in jih učil o polnosti svojega evangelija.<sup>8</sup> Moroni je rekel, da sta s ploščami zakopana dva vidčeva kamna, ki ju je Joseph kasneje imenoval Urim in Tumim oziroma tolmača. Gospod je ta kamna pripravil, da bi Josephu pomagal prevesti zapis. Prozorna kamna sta bila pritrjena skupaj in na naprsnik.<sup>9</sup>

Moroni je potem do konca obiska navajal prerokbe iz svetopisemskih knjig Izaija, Joela, Malahija in Apostolskih del. Pojasnil je, da bo Gospod kmalu prišel in da človeška družina ne bo mogla izpolniti namena svojega stvarjenja, če ne bo najprej obnovljena Božja starodavna zaveza.<sup>10</sup> Rekel je, da je Bog izbral Josepha, da obnovi zavezo, in da bo, če se bo odločil, da bo zvest Božjim zapovedim, on tisti, ki bo razodel zapis na ploščah.<sup>11</sup>

Pred odhodom je angel Josephu zapovedal, naj pazi na plošče in naj jih ne pokaže nikomur, razen če mu bo drugače naročeno, in ga opozoril, da bo uničen, če tega nasveta ne bo upošteval. Svetloba se je potem začela zbirati okrog Moronija in dvignil se je v nebesa.<sup>12</sup>

Ko je Joseph leže premišljeval o videnju, je svetloba ponovno preplavila sobo in ponovno se je prikazal Moroni ter mu prenesel isto sporočilo kot prej. Potem je odšel, vendar se je še enkrat prikazal in mu še tretjič predal svoje sporočilo.

»Torej, Joseph, pazi,« je rekel. »Ko boš šel, da boš dobil plošče, bo tvoje misli navdala tema in vsakovrstno zlo bo sililo v tvoje misli, da bi ti preprečevalo spolnjevati Božje zapovedi.« Moroni je Josepha, da bi imel nekoga, ki bi ga podpiral, rotil, naj o svojih videnjih pove očetu.

»Verjel bo vsaki besedi, ki jo boš rekel,« je obljubil angel.<sup>13</sup>

Naslednje jutro Joseph ni o Moroniju rekel nič, čeprav je vedel, da oče prav tako verjame v videnja in angele. Namesto tega je dopoldne preživel z Alvinom pri žetvi bližnjega polja.

Delo je bilo težko. Joseph je poskušal držati korak z bratom, ko sta zamahovala s koso nazaj in naprej skozi visoko žito. Vendar je bil zaradi Moronijevega obiska buden vso noč in v mislih se je nenehno vračal k starodavnemu zapisu in hribu, kjer je bil zakopan.

Kmalu je nehal delati in Alvin je to opazil. »Še naprej morava delati,« je zaklical Josephu, »drugače svojega dela ne bova opravila.«<sup>14</sup>

Joseph je poskušal delati bolje in hitreje, vendar ne glede na to, kaj je naredil, Alvina ni mogel dohajati. Čez nekaj časa je Joseph st. opazil, da je Joseph bled in da je spet

nehal delati. »Pojdi domov,« je rekel sinu, prepričan, da je zbolel.

Joseph je ubogal očeta in se opotekal proti hiši. Ko pa je poskusil priti preko ograje, se je izčrpan zgrudil na tla.

Ko je tam ležal in zbiral moč, je ponovno zagledal Moronija, ki je obdan s svetlobo stal nad njim. »Zakaj nisi povedal očetu, kar sem ti povedal?« je vprašal.

Joseph je rekel, da se je bal, da mu oče ne bi verjel.

»Bo,« mu je Moroni zatrdil, potem pa ponovil sporočilo prejšnje noči.<sup>15</sup>

Joseph st. je jokal, ko mu je sin povedal o angelu in njegovem sporočilu. »To videnje je bilo od Boga,« je rekel. »Upoštevaj ga.«<sup>16</sup>

Joseph se je nemudoma odpravil k hribu. Ponoči mu je Moroni v videnju pokazal, kje so plošče skrite, tako da je vedel, kam iti. Hrib, eden največjih na tistem področju, je bil od hiše oddaljen okrog pet kilometrov. Plošče so bile zakopane pod veliko okroglo skalo na zahodni strani hriba, nedaleč od vrha.

Med hojo je Joseph razmišljal o ploščah. Čeprav je vedel, da so svete, se je težko upiral temu, da se ne bi sprasheval, koliko so vredne. Slišal je pripovedi o skritih zakladih,



*Blizu Palmyre v New Yorku je hrib Kumora, ki je malo manj kot pet kilometrov jugovzhodno od kmetije družine Smith. Joseph je vedel, kam mora iti, da bo našel plošče z Mormonovo knjigo, ki so bile zakopane tam, ker mu je Moroni hrib pokazal v videnju.*

ki jih varujejo duhovni čuvaji, vendar so bili Moroni in plošče, ki jih je opisal, drugačni od teh zgodb. Moroni je bil nebeški glasnik, določen od Boga, da bo zapis varno predal njegovemu izvoljenemu vidcu. Plošče pa niso bile dragocene zato, ker so bile zlate, temveč ker so pričevale o Jezusu Kristusu.

Joseph si še vedno ni mogel pomagati, da ne bi pomislil, da zdaj točno ve, kje najti dovoljšen zaklad, da bi svojo družino rešil revščine.<sup>17</sup>

Ko je prišel na hrib, je poiskal kraj, ki ga je videl v videnju, in začel odkopavati spodnji del skale, dokler ni odkopal robu. Potem je poiskal veliko drevesno vejo in jo uporabil kot vzvod, da je skalo dvignil in jo potisnil na stran.<sup>18</sup>

Pod balvanom je bil zabož, katerega stene in dno so bili kamniti. Ko je pogledal noter, je videl zlate plošče, vidčeva kamna in naprsnik.<sup>19</sup> Plošče so bile popisane s starodavno pisavo in na eni strani povezane s tremi obroči. Vsaka plošča je bila okrog petnajst centimetrov široka, dvajset centimetrov dolga in tanka. Videti je bilo tudi, da je del plošč zapечат, tako da ga nihče ne bi mogel brati.<sup>20</sup>

Joseph se je osupel ponovno vprašal, koliko so plošče vredne. Segel je po njih – in začutil, kako ga je vsega streslo. Potegnil je roko nazaj, potem pa še dvakrat segel k ploščam in vsakič ga je streslo.

»Zakaj ne morem dobiti te knjige?« je vzkliknil.

»Zato, ker nisi spolnjeval Gospodovih zapovedi,« je rekel glas v bližini.<sup>21</sup>

Joseph se je ozrl in zagledal Moronija. Takoj se je spomnil sporočila prejšnje noči in razumel je, da je pozabil na pravi namen zapisa. Začel je moliti in se v mislih in srcu prebudil Svetemu Duhu.

»Poglej,« je zapovedal Moroni. Razkrilo se mu je drugo videnje in videl je Satana, obdanega s svojo brezštevno vojsko. »Vse to ti je pokazano, dobro in zlo, sveto in nečisto, Božja slava in moč teme,« je angel razglasil, »da boš od zdaj naprej poznal ti dve moči in da nikoli ne bo nate vplival ali te premagal tisti hudobec.«

Josephu je naročil, naj očisti svoje srce in okrepi razum, da bo dobil zapis. »Če sploh, bi te svete stvari moral dobiti samo z molitvijo in zvestobo v poslušnosti Gospodu,« je Moroni razložil. »Tukaj niso shranjene zato, da bi si nakopičil dobiček in bogastvo za slavo tega sveta. Bile so zapечатene z molitvijo v veri.«<sup>22</sup>

Joseph je vprašal, kdaj bo lahko dobil plošče.

»Naslednjega dvaindvajsetega septembra,« je rekel Moroni, »če boš s seboj pripeljal pravo osebo.

»Kdo je prava oseba?« je vprašal Joseph.

»Tvoj najstarejši brat.«<sup>23</sup>

Že od otroštva je Joseph vedel, da se lahko zanese na svojega najstarejšega brata. Zdaj je bil Alvin star petindvajset let in bi lahko prišel do svoje kmetije, če bi hotel. Vendar se je odločil, da bo ostal na družinski kmetiji, da bo staršem pomagal, da se bosta ustalila in bosta varna na svoji zemlji, ko se bosta postarala. Bil je resen in delaven

in Joseph ga je imel brezmejno rad in ga je občudoval.<sup>24</sup>

Moroni je morda čutil, da Joseph potrebuje bratovo modrost in moč, da bo postal takšen človek, da mu bo Gospod lahko zaupal plošče.

Joseph se je tistega večera utrujen vrnil domov. Vendar se je njegova družina, takoj ko je stopil skozi vrata, zbrala okrog njega, željna vedeti, kaj je našel na hribu. Joseph jim je začel pripovedovati o ploščah, vendar ga je Alvin prekinil, ko je opazil, kako utrujen je Joseph.

»Pojdimo v posteljo,« je rekel, in zgodaj zjutraj bomo vstali ter šli delat.« Jutri bodo imeli veliko časa, da bodo slišali preostanek Josephove zgodbe. »Če bo mati zgodaj pripravila večerjo,« je rekel, »bomo potem imeli lep dolg večer, vsi se bomo usedli in te poslušali.«<sup>25</sup>

Naslednji večer je Joseph povedal, kaj se je zgodilo na hribu, in Alvin mu je verjel. Alvin se je kot najstarejši sin v družini vedno počutil odgovornega za fizično blaginjo svojih ostarelih staršev. Z brati so celo začeli graditi večjo hišo za družino, da bi jima bilo udobneje.

Zdaj se je zdelo, da Joseph skrbi za njihovo duhovno blaginjo. Večer za večerom je družino navduševal, ko je govoril o zlatih ploščah in o ljudeh, ki so jih popisali. Družina se je zblížala in njihov dom je bil miren in srečen. Vsi so čutili, da se bo zgodilo nekaj čudovitega.<sup>26</sup>

Potem je Alvin nekega jesenskega jutra, manj kot dva meseca po Moronijevemu obisku, prišel domov z močnimi bolečinami v trebuhu. Zaradi hudih bolečin je v agoniji rotil očeta, naj pokliče pomoč. Ko je zdravnik končno prišel, je Alvinu dal velik odmerek zdravila, vendar je to stvari samo poslabšalo.

Alvin je dneve ležal v postelji in se zvijal od bolečin. Ker je vedel, da bo verjetno umrl, je poslal po Josepha. »Naredi vse, kar je v tvoji moči, da boš dobil zapise,« mu je rekel. »Zvesto sprejmi navodila in spolni vsako zapoved, ki ti je dana.«<sup>27</sup>

Kmalu zatem je umrl in hiša se je zavila v žalost. Na pogrebu je pridigar namignil, da je šel Alvin v pekel, in njegovo smrt uporabil kot svarilo drugim, kaj se bo zgodilo, razen če bo posredoval Bog, da jih bo rešil. Joseph st. je bil besen. Njegov sin je bil dober mladenič in ni mogel verjeti, da bi ga Bog preklel.<sup>28</sup>

Ko Alvina ni bilo več, se je pogovor o ploščah končal. Bil je tako odločen podpornik Josephovega božanskega poklica, da je vsaka njihova omemba priklicala na misel njegovo smrt. Družina tega ni mogla prenesti.

Joseph je Alvina strašno pogrešal in je njegovo smrt posebej težko sprejel. Upal je, da se bo oprl na svojega najstarejšega brata, da mu bo pomagal dobiti zapis. Zdaj se je počutil zapuščenega.<sup>29</sup>

Ko je končno napočil dan, da se vrne na hrib, je šel sam. Brez Alvina je bil negotov, če mu bo Gospod zaupal plošče. Vendar je verjel, da lahko spolni vsako zapoved, ki mu jo je dal Gospod, kot mu je svetoval brat. Moronijeva navodila, da bi dobil plošče, so bila jasna. »Vzeti jih moraš

***Moronijev kip stoji na vrhu hriba Kumora in obeležuje kraj, kjer je Joseph Smith 22. septembra 1823 prvič videl plošče Mormonove knjige in jih prejel točno štiri leta kasneje.***





v roke in brez oklevanja iti naravnost v hišo,« je rekel angel, »in jih zakleniti.«<sup>30</sup>

Na hribu je Joseph dvignil skalo, segel v kamniti zabož in ploščo dvignil ven. Potem ga je prešinila misel: drugi predmeti v zabožju so dragoceni in jih mora skriti, preden gre domov. Ploščo je odložil in se obrnil, da je pokril zabož. Ko pa se je obrnil nazaj k ploščam, jih ni bilo. Preplašen je padel na kolena in prosil, da bi vedel, kje so.

Prikazal se je Moroni in Josephu povedal, da ponovno ni ubogal navodil. Ne samo, da je ploščo odložil, preden jih je zavaroval, pač pa jih je tudi spustil izpred oči. Dasiravno je bil mladi videc željan opravljati Gospodovo delo, pa starodavnega zapisa še ni bi sposoben zaščititi.

Joseph je bil razočaran nad sabo, vendar mu je Moroni naročil, naj se naslednje leto vrne po ploščo. Prav tako ga je bolj poučil o Gospodovem načrtu za Božje kraljestvo in velikem delu, ki se je začinjalo odvijati.

Vseeno se je Joseph, potem ko je angel odšel, osramočeno spustil po hribu navzdol, zaskrbljen zaradi tega, kaj bo njegova družina mislila, ko se bo domov vrnil praznih rok.<sup>31</sup> Ko je vstopil v hišo, so ga čakali. Oče je takoj vprašal, če ima ploščo.

»Ne,« je rekel. »Nisem jih mogel dobiti.«

»Ali si jih videl?«

»Videl sem jih, a jih nisem mogel vzeti.«

»Jaz bi jih vzela,« je rekel Joseph st., »če bi bil na tvojem mestu.«

»Ne veš, kaj govoriš,« je rekel Joseph. »Nisem jih mogel dobiti, ker mi Gospodov angel ni dovolil.«<sup>32</sup> ■

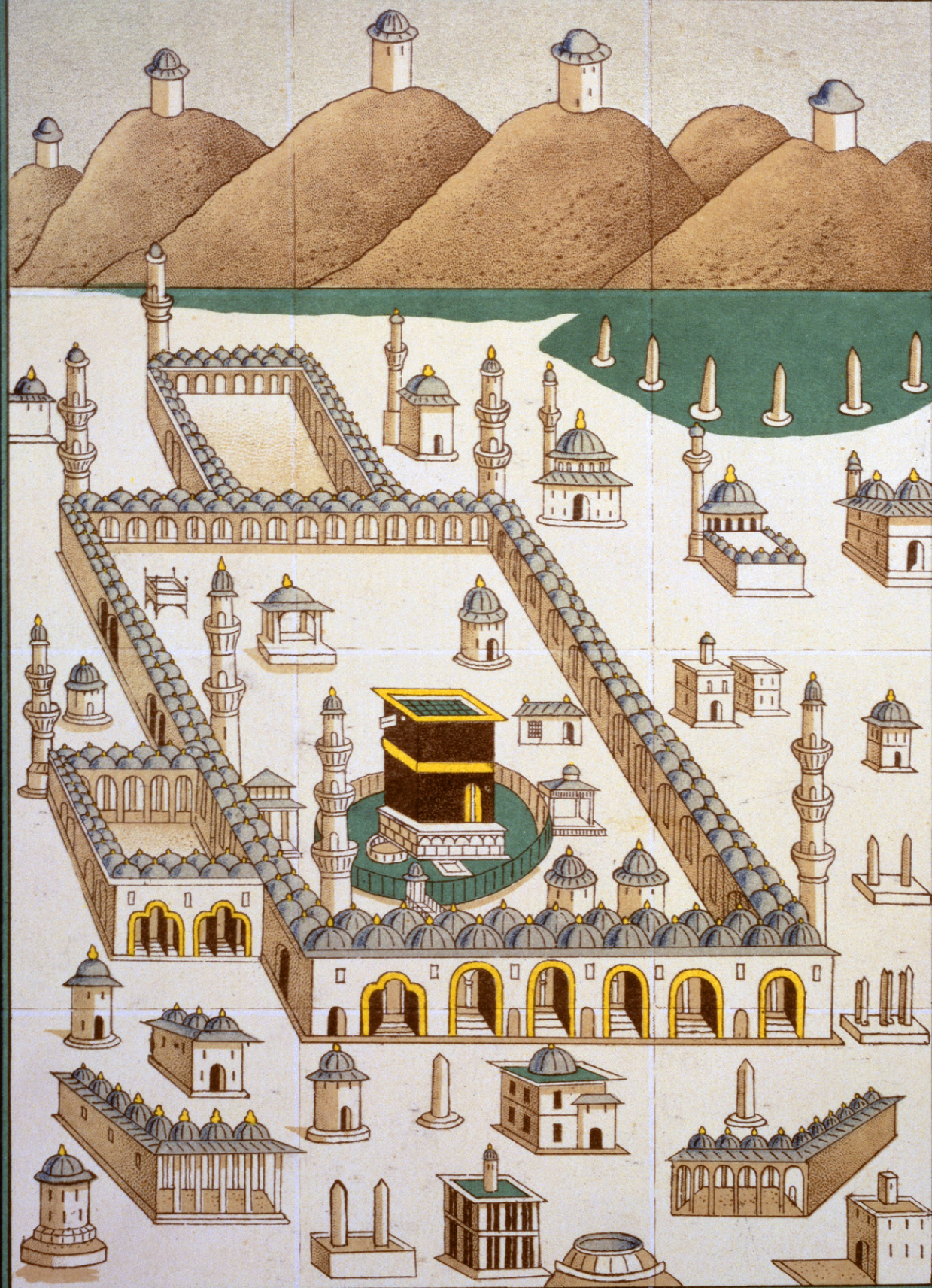
Celotni seznam navedenih del je v angleščini na voljo na [saints.lds.org](http://saints.lds.org).

Beseda Tema v opombah pomeni dodatne informacije na spletu na [sveti.lds.org](http://sveti.lds.org).

#### OPOMBE

1. Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 4–5, v *JSP*, H1:220 (2. osnutek); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, v *JSP*, H1:11.
2. »Joseph Smith as Revelator and Translator«, v *JSP*, MRB:xxi; Turley, Jensen in Ashurst-McGee, »Joseph the Seer«, 49–50; gl. tudi Moz 8:17; Al 37:6–7, 41; in NaZ 10:1, 4 (Revelation, Spring 1829, na [josephsmithpapers.org](http://josephsmithpapers.org)).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling*, 48–49; Bushman, »Joseph Smith as Translator«, 242. **Tema:** Seer Stones (Vidčevi kamni)
4. Lucy Mack Smith, History, 1845, 95; gl. tudi Al 37:23.
5. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, v *JSP*, H1:13–14; Joseph Smith – History 1:28–29; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 5, v *JSP*, H1:218–220 (2. osnutek).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 3. knjiga, [10].

7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, v *JSP*, H1:13–14; Joseph Smith – History 1:29–33; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 5, v *JSP*, H1:218–222 (2. osnutek); Pratt, *Interesting Account*, 6, v *JSP*, H1:524; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, 17–20. **Tema:** Angel Moroni
8. Joseph Smith, Journal, 9.–11. nov. 1835, v *JSP*, J1:88.
9. Joseph Smith – History 1:35; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 5, v *JSP*, H1:222 )2. osnutek); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, v *JSP*, H1:14; Oliver Cowdery, »Letter IV«, *LDS Messenger and Advocate*, feb. 1835, 1:65–67; Turley, Jensen in Ashurst-McGee, »Joseph the Seer«, 49–54; »Mormonism—No. II«, *Tiffany's Monthly*, julij 1859, 164. **Tema:** Seer Stones (Vidčevi kamni)
10. Joseph Smith – History 1:36–41; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 5–6, v *JSP*, H1:222–226 (2. osnutek); Joseph Smith, Journal, 9.–11. nov. 1835, v *JSP*, J1:88–89.
11. Oliver Cowdery, »Letter IV«, *LDS Messenger and Advocate*, feb. 1835, 1:78–79; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 3. knjiga, [11].
12. Joseph Smith – History 1:42–43; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 6, v *JSP*, H1:226 (2. osnutek).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 3. knjiga, [10]–[11]; Oliver Cowdery, »Letter IV«, *LDS Messenger and Advocate*, feb. 1835, 1:79–80; Oliver Cowdery, »Letter VII«, *LDS Messenger and Advocate*, julij 1835, 1:156–157; Joseph Smith – History 1:44–46; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 6–7, v *JSP*, H1:230–232 (2. osnutek); Joseph Smith, Journal, 9.–11. nov. 1835, v *JSP*, J1:88–89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 3. knjiga, [11]; gl. tudi Smith, *William Smith on Mormonism*, 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 3. knjiga, [11]; Smith, *Biographical Sketches*, 82; Joseph Smith – History 1:48–49; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 7, v *JSP*, H1:230–232 (2. osnutek); Joseph Smith, Journal, 9.–11. nov. 1835, v *JSP*, J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, 9.–11. nov. 1835, v *JSP*, J1:89.
17. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:195–197. **Tema:** Treasure Seeking (Iskanje zakladov)
18. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:195–197; Joseph Smith – History 1:51–52; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 6–7, v *JSP*, H1:230–232 (2. osnutek); gl. tudi Packer, »A Study of the Hill Cumorah«, 7–10.
19. Joseph Smith – History 1:52; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 7, v *JSP*, H1:232 (2. osnutek). **Tema:** Gold Plates (Zlate plošče)
20. Joseph Smith, »Church History«, *Times and Seasons*, 1. mar. 1842, 3:707, v *JSP*, H1:495.
21. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:197–198; gl. tudi Pratt, *Interesting Account*, 10, v *JSP*, H1:527–529.
22. Oliver Cowdery, »Letter VIII«, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:198–199.
23. Knight, *Reminiscences*, 1; Joseph Smith, Journal, 9.–11. nov. 1835, v *JSP*, J1:89; Joseph Smith – History 1:53–54; Joseph Smith History, 1838–56, knjiga A-1, 7, v *JSP*, H1:232–234 (2. osnutek); gl. tudi Jessee, »Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History«, 31.
24. Joseph Smith, Journal, 23. avgust 1842, v *JSP*, J1:116–117.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 3. knjiga, [12]; 4. knjiga, [3]; Smith, *Biographical Sketches*, 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 4. knjiga, [1]–[3]; Smith, *Biographical Sketches*, 86–87; gl. tudi Lucy Mack Smith, History, 1845, 89; in Bushman, *Refinement of America*, 425–427. **Tema:** Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family (Družina Josepha st. in Lucy Mack Smith)
27. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 4. knjiga, [3]–[5].
28. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 4. knjiga, [6]–[8]; »Wm. B. Smith's Last Statement«, *Zion's Ensign*, jan. 13, 1894, 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 4. knjiga, [7]; Joseph Smith, Journal, 32. avgust 1842, v *JSP*, J2:116–117.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 4. knjiga, [2]–[3].
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 4. knjiga, [2]–[3]; Smith, *Biographical Sketches*, 85–86; Knight, *Reminiscences*, 1; Joseph Smith – History 1:54; Lucy Mack Smith, History, 1845, 88; gl. tudi Jessee, »Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History«, 31.
32. Smith, *Biographical Sketches* 86.



## RAZUMEVANJE

# islama

**Daniel C. Peterson**

Profesor za islamske študije in arabščino, Univerza Brigham Younga

*Opomba: Ker je pomembno, da razumemo tiste drugih veroizpovedi, so cerkveni voditelji začutili, da bi bilo koristno, če bi ponudili pregled zgodovine in naukov islama, druge največje veroizpovedi na svetu.*

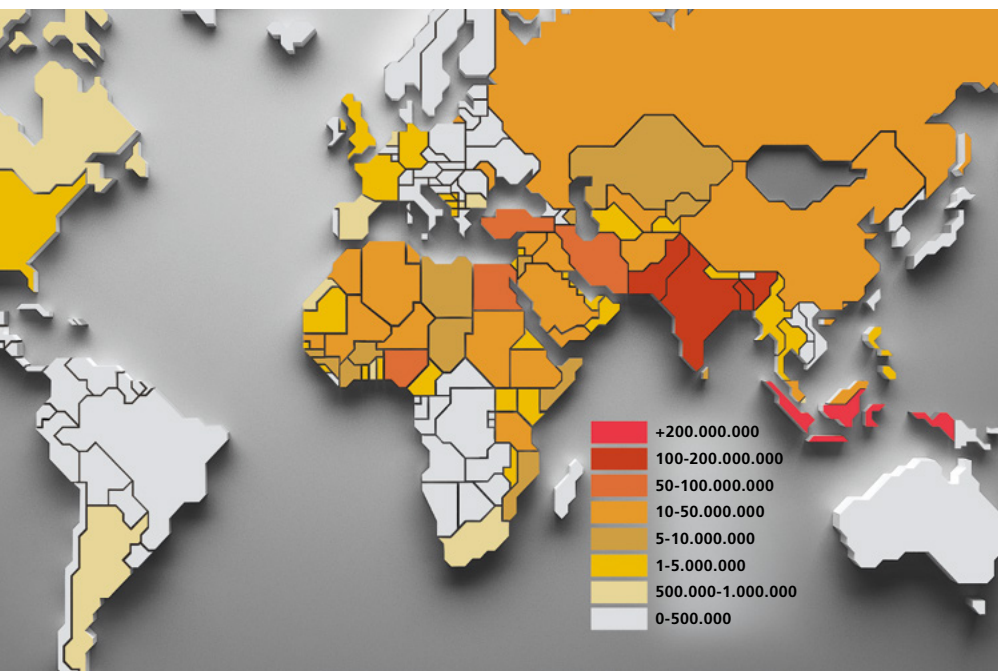
**N**aj bo dobro ali slabo, dobesedno ne mine dan, da islam in muslimani ne bi bili na naslovnicaх časopisov. Razumljivo, da si veliko nemuslimanov – vključno s svetimi iz poslednjih dni – zastavlja vprašanja in jih celo skrbi. Ali imamo z našimi muslimanskimi bližnjimi kaj skupnega? Ali lahko živimo in delamo skupaj?

Prvič, lahko nam koristi nekaj zgodovinskega ozadja:

Leta 610 po Kristusu se je arabski trgovec srednjih let po imenu Mohamed povzpел na griče okrog svojega domačega mesta Meke, da bi premišljeval in molil o verski zmedi, ki ga je obdajala. Po tem je poročal, da je imel videnje, v katerem je bil poklican za preroka svojemu ljudstvu. Ta dogodek označuje začetek vere, ki jo poznamo kot islam (iss-LAAM), beseda, ki pomeni »pokornost« (Bogu). Vernik se v islamu imenuje musliman (MUSS-lim), kar pomeni »pokorni«.

Po tistem je Mohamed rekel, da je do svoje smrti skoraj petindvajset let kasneje prejel veliko razodetij. Najprej jih je oznanil prebivalcem svojega domačega mesta

**Mozaik iz 19. stoletja, ki prikazuje Kaabo v Meki, mestu, kjer se je rodil Mohamed, in je najsvetejše mesto v islamskem svetu.**



**Globalna porazdelitev muslimanov po državah, v milijonih (Pew Research Center, 2009).**

in jih posvaril o prihodnjih Božjih sodbah; svoje poslušalstvo je klical h kesanju in pravilnemu ravnanju z vdovami, sirotami in revnimi; in pridigal vsesplošno vstajenje od mrtvih ter poslednjo Božjo sodbo.

Vendar sta posmeh in preganjanje, katerima so bili izpostavljeni on in njegovi privrženci, postala tako močna, da so bili primorani pobegniti v mesto

Medina, ki je približno štiri dni ježe s kamelo proti severu.

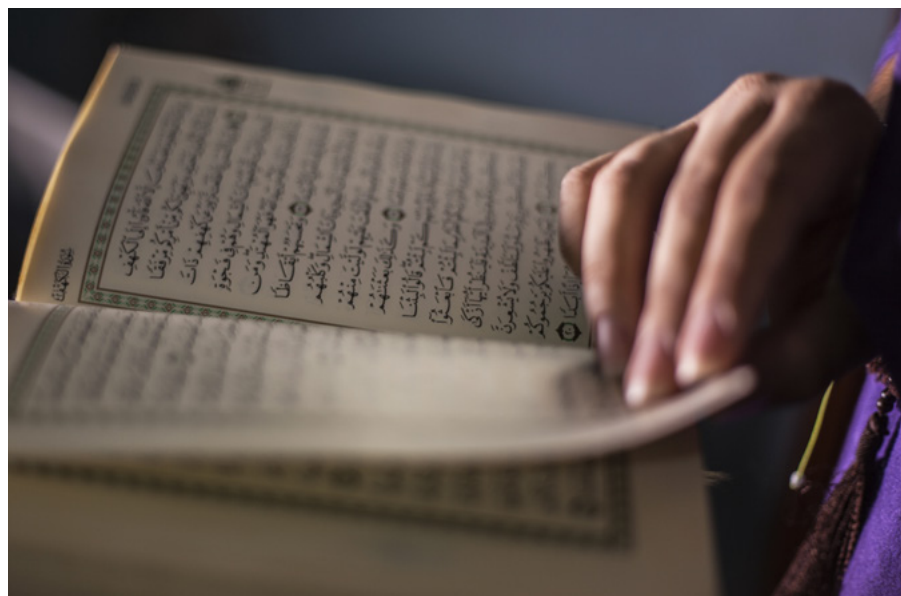
Tam se je Mohamedova vloga dramatično spremenila.<sup>1</sup> Od tega, da je bil le pridigar in tisti, ki je svaril, je postal zakonodajalec, sodnik in politični voditelj pomembnega arabskega mesta in sčasoma arabskega polotoka. Ta prva ustanovitev skupnosti vernikov je islamu kot

veri dala identiteto, zakoreninjeno v postavi in pravici, ki ostaja med najbolj osupljivimi in pomembnimi značilnostmi.

Med Mohamedovimi privrženci sta se po njegovi smrti leta 632 po Kristusu pojavili dve glavni ločini, ki sta se na začetku ločevali zaradi vprašanja, kdo bi ga moral naslediti kot voditelj islamske skupnosti.<sup>2</sup> Večja od teh se je imenovala Sunni (trdi, da sledi *sunni* oziroma navadni Mohamedovi praksi in je bila relativno prožna glede nasledstva). Druga, ki je nastala okrog Mohamedovega svaka Alija, se je imenovala *shi'at 'Ali* (Alijeva veja) in jo sedaj vsesplošno poznamo preprosto kot Shi'a. V nasprotju s suniti šiiti (poznani kot šiiti oziroma šiitski muslimani) verjamejo, da pravica do Mohamedovega nasledstva voditelja skupnosti pravilno pripada najbližjemu moškemu sorodniku preroka Mohameda Aliju in njegovim naslednikom.

Navzlic takšnim nesoglasjem je islamski svet enotnejši, versko gledano, kot krščanstvo. Nadalje, več stoletij po letu 800 po Kristusu je bila islamska civilizacija verjetno najnaprednejša na svetu v smislu znanosti, medicine, matematike in filozofije.

**Muslimani pojmujejo Koran kot Alahovo besedo, ki je bila dana neposredno Mohamedu.**



## Viri muslimanskega nauka in običajev

Mohamedova razodetja so bila zbrana v knjigi, ki se imenuje Koran (Qur'an; iz arabskega glagola *qara'a*, ki pomeni »ponavljati«) v desetletju ali dveh po njegovi smrti. Koran sestavlja 114 poglavij in ni zgodba o Mohamedu. Precej podobno kot Nauk in zaveze sploh ni pripoved; muslimani nanj gledajo kot na Božjo besedo (in besede), ki je bila dana neposredno Mohamedu.<sup>3</sup>

Kristjani, ki ga bodo brali, bodo našli znane teme. Govori, na primer, o tem, kako je Bog v sedmih dneh

**Vsako leto se na romanje v Meko poda približno dva milijona muslimanov.**

ustvaril vesolje, o tem, da je v edenski vrt dal Adama in Evo, da ju je hudič skušal, o njunem padcu in o tem, da so drug za drugim poklicani preroki (večina katerih se jih prav tako pojavlja v Svetem pismu). Ti preroki so v Koranu opisani kot *muslimani*, ki so svojo voljo podvrgli Bogu.

Abraham, ki je opisan kot Božji prijatelj, se v besedilu veliko pojavlja.<sup>4</sup> (Med drugim verjamejo, da je prejel razodetja, ki jih je zapisal, vendar so bila odtlej izgubljena.)<sup>5</sup> Svoje vloge igrajo tudi Mojzes, faraon in beg izraelskih otrok.

Osupljivo je, da je Marija, Jezusova mati, v Koranu omenjena štiriintridesetkrat v primerjavi s tem, da je v Novi zavezi omenjena devetnajstkrat. (Ona

je dejansko edina ženska, ki jo Koran omenja.)

Stalnica, ki se pojavlja v Koranu, je nauk *tawhid* (taw-HEED), beseda, ki bi jo lahko prevedli kot »monoteizem« ali bolj dobesedno kot »postajati eno«. Predstavlja enega od osrednjih načel islama: da je eno samo docela edinstveno božansko bitje. Koran izjavlja, da to bitje ne rojeva niti ni rojeno in da mu ni enakega.<sup>6</sup> To, kar iz tega izhaja, je zagotovo najpomembnejša razlika med islamom in krščanstvom: muslimani ne verjamejo v božanskost Jezusa Kristusa ali v Svetega Duha. To pomeni tudi, da čeprav smo vsi ljudje enake stvaritve Boga, glede na islamski nauk nismo njegovi otroci.



## Muslimani v molitvi pokleknejo petkrat na dan.

Vendar muslimani verjamejo, da je bil Jezus brezgrešni Božji prerok, ki se je rodil devici in mu je bilo usojeno igrati osrednjo vlogo v dogodkih poslednjih dni. Koran ga omenja pogosto in spoštljivo.

### Osnovni muslimanski nauki in običaji

T.i. »pet stebrov islama« – ki najdosledneje niso povzeti v Koranu, temveč v izjavi, ki se jo tradicionalno pripisuje Mohamedu – podaja nekaj osnovnih islamskih naukov:

#### 1. Pričevanje

Če ima islam univerzalno veroizpoved, je to *šahada* (sha-HAD-ah), »izpoved vere« ali »pričevanje«. Termin se nanaša na arabsko formulo, ki se v prevodu glasi takole: »Pričujem, da ni drugega boga, kot je Bog [Alah] in da je Mohamed Božji glasnik.« Šahada pomeni vrata v islam. Če jo iskreno ponavljamo, postanemo muslimani.

Arabska vzporednica besede *Bog*



je *Alah*. Koren besede *al-* (v angl. člen the) in *ilah* (»bog«) ni lastno ime, temveč naziv in je tesno povezan s hebrejsko besedo *Elohim*.

Ker ni islamske duhovščine, ni duhovniških uredb. Niti ni ene same islamske »cerkve«. Tako je izpovedovanje šahade v nekem smislu islamska vzporednica krsta. Trenutno pomanjkanje uradne, enotne, svetovne voditeljske strukture ima druge zaplete. Na primer, ni enega skupnega voditelja vseh muslimanov na svetu, nikogar, ki bi govoril za celotno skupnost. (Na Mohameda skoraj po vsem svetu gledajo kot na zadnjega preroka.) To pomeni tudi, da ni cerkve,

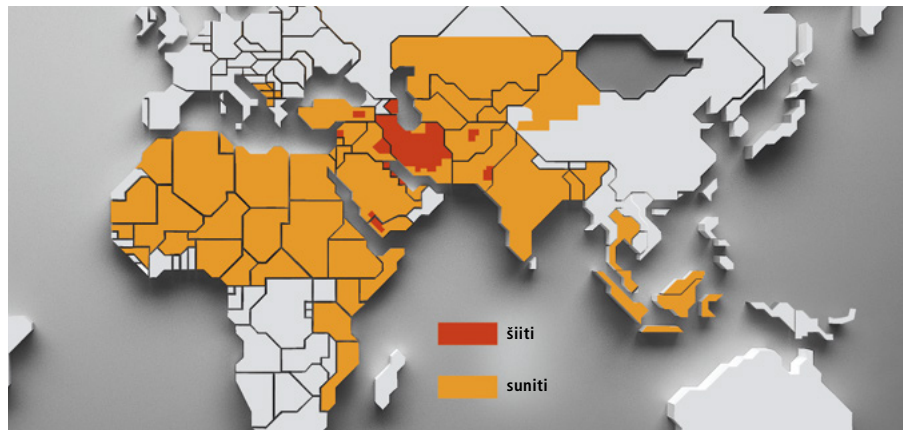
iz katere se lahko izobči teroriste ali »heretike«.

#### 2. Molitev

Veliko nemuslimanov pozna muslimansko obredno molitev, imenovano *salat* (sa-LAAT), ki vključuje določeno število fizičnih prostracij petkrat na dan. Ponavljanje predpisanih verzov iz Korana in dotik čela s tlemi ponazarja ponižno podvrženost Bogu. Bolj spontana molitev, imenovana *du'a*, se lahko izreče kadarkoli in ne narekuje prostracij.

Muslimanski moški morajo v petek opoldan moliti, ženske pa se spodbuja, da molijo v mošeji (v arabščini *masjid*, ali »kraj za prostracije«). Tam v skupinah, razdeljenih po spolu, oblikujejo vrste in molijo tako, kakor jih vodi imam mošeje (ee-MAAM, v arabščini *amama*, kar pomeni »pred«), in poslušajo kratko pridigo. Vendar petki niso čisto enakovredni sabatu; čeprav je »konec tedna« v večini

**Več kot 85 odstotkov muslimanov po svetu je sunitov (gl. Pew Research Center). Šiiti so dobesedno povsod manjšina, razen v Azerbajdžanu, Bahrainu, Iranu in Iraku.**



muslimanskih središč na *yawm al-jum'a* (dan zbiranja) ali petek, se delo na ta dan ne pojmuje kot grešno.

### 3. Zahvaljevanje

*Zakat* (za-KAAT, ki pomeni »to, kar očiččuje«) označuje darovanje dobrodelnih darovanj za pomoč revnim, kakor tudi mošejam in drugim islamskim ustanovam. Navadno šteje 2,5 odstotka od muslimanovega premoženja nad določenim minimalnim zneskom. V določenih muslimanskih državah ga pobirajo vladne ustanove. V drugih je prostovoljno.

### 4. Post

Pobožni muslimani se vsako leto vzdržijo hrane, pijače in spolnih odnosov od sončnega vzhoda do sončnega zahoda ves lunin mesec ramadan. Prav tako se tisti mesec navadno posvetijo posebnim dobrodelnostim za revne in branju Korana.<sup>7</sup>

### 5. Romanje

Muslimani, ki so zdravi in imajo sredstva, da lahko gredo na romanje v Meko, bi to morali storiti vsaj enkrat v življenju. (Obisk Medine, drugega svetega mesta v islamu, je navadno vključen, vendar se ga ne zahteva.) Za zveste muslimane je to globok duhovni in ganljiv dogodek, nekaj takega kot osebna prisotnost na generalni konferenci ali prvi obisk templja.

### Nekaj sedanjih vprašanj

Tri osrednje točke zaskrbljenosti nemuslimanov v sedanjosti glede

islama so versko nasilje; islamsko ali *šeriatsko* pravo; in islamski odnos do žensk.

Nekateri skrajneži termin *džihad* uporabljajo izključno za »sveto vojno«, toda beseda dejansko pomeni »praktično delo« v nasprotju z »zgolj« molitvijo in preučevanjem svetih spisov.

Muslimanski pravniki in misleci se v svojem razumevanju džihada razlikujejo. Standardni pravni viri trdijo, na primer, da mora biti sprejemljivi vojaški džihad obrambni in da morajo biti nasprotniki posvarjeni

**Skupina muslimank se združi pri iftarju, večernem obedu, ko muslimani ob sončnem zahodu zaključijo svoj dnevni ramadanski post.**

in jim mora biti dana priložnost, da provokativna dejanja opustijo. Nekateri pravniki in drugi muslimanski misleci danes trdijo, da džihad lahko opisuje vsakršno praktično namero, ki koristi islamski skupnosti ali izboljša svet bolj na splošno. Rečeno je, da je Mohamed razlikoval med »višjim džihadom« in »nižjim džihadom«. Za zadnjega je rečeno, da je vojskovanje. Višji džihad pa naj bi se boril zoper nepravico, kakor tudi zoper osebni odpor do pravičnega življenja.

Današnji islamski terorizem se sklicuje na verske korenine, vendar sporno odraža družbene, politične in ekonomske krivice, ki imajo malo ali nobenih povezav z vero kot tako.<sup>8</sup>



**Nekatere muslimanke nosijo pokrivalo hidžab kot znamenje spodobnosti in predanosti Alahu oziroma vidni izraz njihove muslimanske identitete.**

Nadalje, je pomembno omeniti, da se velika večina svetovnih muslimanov ni pridružila teroristom pri njihovem nasilju.<sup>9</sup>

Šarija je druga točka zaskrbljenosti nekaterih nemuslimanov. Izhaja iz Korana in *hadith* – kratka poročila tega, kar so Mohamed in njegovi tesni sodelavci rekli in naredili, s čimer so ponudili vzore muslimanskega obnašanja kot tudi dopolnila in pojasnila Koranovih odlomkov – je kodeks muslimanskega obnašanja<sup>10</sup> Pravila, ki narekujejo način oblačenja tako za moške kot za ženske (kot je *hidžab* ali tančica), je moč najti v delu šarije; medtem ko jih nekatere muslimanske države predpisujejo, so v drugih prepuščene odločitvi posameznika. Šarija prav tako pokriva takšne zadeve, kot je osebna higiena; čas in vsebina molitve; in pravila, ki veljajo za zakon, ločitev in dedovanje. Ko tako muslimani v raziskavah izražajo, da želijo, da se jih obravnava po delu šarije, lahko ali pa tudi ne podajajo političnega stališča. Lahko samo preprosto pravijo, da si prizadevajo živeti tako kot pristni muslimani.

Veliko nemuslimanov, ko pomislijo na muslimanski odnos do žensk, nemudoma pomisli na polgamijo in ženska pokrivala. Toda kulturna dejanskost je veliko bolj kompleksna. Veliko odlomkov v Koranu izjavlja, da morajo biti ženske enakopravne



z moškimi, medtem ko se zdi, da jim drugi pripisujejo podrejene vloge. Zagotovo so v številnih islamskih državah prakse – ki pogosto izvirajo iz predislamske plemenske kulture ali drugih predobstoječih kultur – zaradi katerih morajo biti ženske podrejene. Vendar se to, kako muslimani gledajo na vlogo žensk, od države do države in celo v državah, občutno razlikuje.

### **Pogledi svetih iz poslednjih dni na islam**

Kako lahko sveti iz poslednjih dni kljub različnim prepričanjem pristopijo k razvijanju odnosov z muslimani?

Predvsem bi morali muslimanom priznati pravico, »naj častijo kakor, kjer, in kar želijo« (Členi vere 1:11). Leta 1841 so sveti iz poslednjih dneh na mestnem svetu v Nauvooju sprejeli uredbo o verski svobodi, ki je jamčila »svobodno sprejemanje in enakopravne privilegije« katolikom, prezbiterijancem, metodistom, baptistom, svetim iz poslednjih dni, kvekerjem, episkopatom, univerzalistom, unitaristom, mohamedancem [muslimanom]

in vsakršnim drugim verskim sektam in veroizpovedim.<sup>11</sup>

Spomniti bi se tudi morali, da so naši cerkveni voditelji v glavnem osupljivo pozitivni glede hvaležnosti za islamskega ustanovitelja. Leta 1855, ko je, na primer, veliko kristjanov Mohameda obsodilo kot antikrista, sta starešina George A. Smith (1817–1875) in Parley P. Pratt (1807–1857) iz zborra dvanajstih apostolov imela dolge pridige, ki niso le odražale izrazite obveščeniosti in pravičnega razumevanja islamske zgodovine, temveč tudi pohvalo Mohamedu samemu. Starešina Smith je pripomnil, da je Mohameda »nedvomno dvignil Bog z namenom«, da bi pridigal proti malikovanju, in je izrazil naklonjenost muslimanom, ki so, kakor sveti iz poslednjih dneh, težko deležni tega, da bi se o njih pisala »poštena zgodovina«. Takoj za tem je spregovoril starešina Pratt, ki je izrazil občudovanje nad Mohamedovimi nauki in moralnostjo ter ustanovami muslimanske družbe.<sup>12</sup>

Bolj nedavna uradna izjava je leta 1978 prišla od Prvega predsedstva. Mohameda specifično omenja med



»velikimi verskimi svetovnimi voditelji«, rekoč, da je kakor oni »prejel del Božje luči. [Tem Božjim voditeljem] so bile dane moralne resnice,« so zapisali predsednik Spencer W. Kimbal, N. Eldon Tanner in Marion G. Romney, »da bi prosvetlili celotne narode in posameznikom prinesli višjo raven razumevanja.«<sup>13</sup>

### Gradnja na skupnih stališčih

Medtem ko se sveti iz poslednjih dni in muslimani očitno razlikujemo pri pomembnih zadevah – predvsem glede božanskosti Jezusa Kristusa, njegove vloge Odrešenika in tega, da so poklicani sodobni preroki – imamo veliko skupnega. Oboji verjamemo, na primer, da smo pred Bogom moralno odgovorni, da bi si morali prizadevati tako za osebno pravičnost kot za dobro in pravično družbo, ter

da bomo vstali in bomo privedeni pred Boga, da nam bo sojeno.

Tako muslimani kot sveti iz poslednjih dni verjamemo, da so močne družine bistvenega pomena, in v božansko zapoved, naj pomagamo revnim in ljudem v stiski in naj svojo vero izkazujemo z dejanji učencev. Zdi se, da ni razloga, zakaj sveti iz poslednjih dni in muslimani tega ne bi mogli delati z ramo ob rami, ko se pojavijo priložnosti, tako da sodelujemo v skupnostih, kjer vse bolj drug drugega doživljamo kot bližnje v vse bolj posvetnem svetu. Skupaj lahko pokažemo, da je veroizpoved lahko močna sila dobrega in ne zgolj vir sporov in celo nasilja, kakor trdijo nekateri kritiki.

Koran sam predlaga, da živimo skupaj v miru kljub razlikam: »Če bi Bog hotel, bi lahko naredil eno

samo skupnost. Vendar vas želi preizkusiti v tem, kar vam je dal. Zatorej drug z drugim tekmuje v dobrih delih. Vsi se boste vrnili k Bogu in obvestil vas bo glede na stvari, glede katerih včasih niste soglašali.«<sup>14</sup> ■

### OPOMBE

1. Dejansko je leto 622 po Kristusu – leto Mohamedove *hidžre* oziroma preselitve v Medino – podlaga za letni (*hidžra*) koledar, razodetja v Koranu pa so uvrščena bodisi kot Meccan ali Medinan.
2. S stoletji sta se obe veji začeli razlikovati tudi zaradi drugega vprašanja.
3. Čeprav je prevajanje Korana v druge jezike dovoljeno, je značilno, da samo izvirna arabščina velja za pravi Koran in prave svete spise.
4. Gl. Koran 4:125.
5. Gl. Koran 53:36-62; 87:9-19; gl. tudi Daniel C. Peterson, »News from Antiquity«, *Ensign*, jan. 1994, 16–21.
6. Koran 112:3-4. Prevodi Korana so od Daniela C. Petersona.
7. Standardne izdaje Korana so prav s tem namenom razdeljene v trideset enakih delov.
8. Gl. npr. Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005); Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010); Robert A. Pape in James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010).
9. Gl. Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011); gl. tudi John L. Esposito and Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008); James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010).
10. Dejansko je precej podobnosti z židovsko postavo v judovstvu.
11. Ordinance in Relation to Religious Societies, mesto Nauvoo, [Illinois] sedež Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, 1. mar. 1841
12. Gl. *Journal of Discourses*, 3:28–42.
13. Izjava Prvega predsedstva, 15. feb. 1978 V reviziji dela *Introduction to the Qur'an* (1970) Richarda Bella je W. Montgomery Watt, ugledni učenjak islama in anglikanski duhovnik, ponudil en možen način, na katerega bi verni kristjan na Koran lahko gledal kot na navdihnjenege.
14. Koran 5:48; primerjaj z 2:48.



## TO JE TA KRAJ

Oče, ki je bil pobožen kristjan, me je učil, naj verujem v Jezusa Kristusa. Ta vera mi je pomagala preživeti triletno nigerijsko državljansko vojno v poznih šestdesetih letih, ko sem bil v vojski. Vendar sem bil kasneje zmeden in sem prenehal hoditi v cerkev.

Ko sem leta 1981 prišel v Združene države, da bi si pridobil izobrazbo, sem začutil, da v življenju potrebujem Boga. Dve leti sem obiskoval različne cerkve v Bostonu v Massachusettsu, toda nobena mi ni bila všeč. Nisem čutil duha, zato sem nehal iskati.

Ne dolgo po tistem, ko se mi je leta 1984 iz Nigerije pridružila žena Mabel, sem začutil gorečo željo, da bi se spet zblížal z Bogom in pripadal cerkvi. Prijatelj iz Nigerije, ki me je obiskal, ni vedel, da iščem cerkev, vendar mi je povedal za cerkev, za katero je slišal, ki je imela knjigo z naslovom Mormonova knjiga.

Po tistem sem še naprej iskal cerkve. Našel sem cerkev, ki se imenuje

V templju sem velikokrat prejel potrditev besed, ki sem jih prvič slišal v cerkvi.



Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Pozornost mi je pritegnila beseda *sveti*. Nisem vedel, da obstaja cerkev s člani, ki se imenujejo sveti. Tisto nedeljo sem se odločil, da grem pogledat.

Na zakramentnem sestanku, ki sem se ga udeležil, je občestvo spoštljivo pelo hvalnice, duhovnika sta blagoslovila kruh in vodo, bogoslužje pa je bilo vodeno dosledno in ponižno. Potem sem, ko sem se namenil v avlo in premišljeval o bogoslužju, zaslišal svoje ime.

»Simeon,« mi je rekel glas Duha, »to je ta kraj.«

V tistem trenutku sta pristopila dva misijonarja. Predstavila sta sebe in Mormonovo knjigo. Pogledal sem ju in rekel: »O Mormonovi knjigi ne vem ničesar, poznam pa Sveto pismo. Pripravljen sem.«

Začela sta me učiti o načrtu odrešitve. Krstil sem se manj kot mesec kasneje. Žena se je Cerkvi pridružila malo kasneje. Nekaj let po tem sva se pečatila v templju v Washingtonu D.C., k nama pa se je pečatilo najinih pet otrok.

V templju mi je bilo razodetih veliko stvari, toda besede, ki sem jih slišal prvi dan v cerkvi, so se mi velikokrat potrdile preko razodetja v templju: »To je ta kraj.« Vtis izjave Svetega Duha mi je za vedno spremenil življenje ter življenja žene in otrok. ■

Simeon Nnah, Aba, Nigerija

Z vsakim izgovorom sem svete spise brala vse manj, dokler jih nisem brala skoraj nič.



## KAKO NAJ RAZGIBAM SVOJE PREUČEVANJE SVETIH SPISOV?

Z misijona sem bila doma le tri mesece, ko sem se začela boriti z branjem svetih spisov.

Na misijonu sem vsak dan brala svete spise in obljubila, da bom nadaljevala, ko se bom vrnila domov. Toda ko je čas mineval, se je zdelo, da stvari prihajajo vmes. Bodisi sem imela preveč domače naloge, bila preveč zaposlena z delom ali samo preveč utrujena. Z vsakim izgovorom sem svete spise brala vse manj, dokler jih nisem brala skoraj nič.

Nekega večera sem odprla Mormono knjigo in načrtovala, da bom prebrala le verz. Verz, ki sem ga prebrala, me je opomnil, da sveti spisi vsebujejo »prijetno Božjo besedo, da, besedo, ki ozdravi ranjeno dušo.« (JakK 2:8).

O tem verzu sem premišljevala in spoznala, kako negativno name vpliva

zanemarjanje branja svetih spisov. Čutila sem, da sem v šoli bolj pod stresom, v cerkvi bolj ravnodušna in da se bolj oddaljujem od Boga. Moja duša je potrebovala zdravilno Božjo besedo, ki jo najdemo v svetih spisih. Vedela sem, da si moram ponovno postaviti prioritete.

Obrnila sem se na prijatelje, družino in cerkvene voditelje, da bi jih prosila za predloge za bolj razgibano preučevanje svetih spisov. Našla sem tri koristne stvari.

Prvič, spoznala sem, da večerno preučevanje svetih spisov zame ni učinkovito. Preučevanje zjutraj mi je omogočilo, da sem čez dan premišljevala o naukih in načelih, o katerih sem brala tisto jutro.

Drugič, učijo nas, naj svete spise beremo z družino, a ker sem bila na collegeu in stran od družine, sem svete

spise začela brati s sostanovalkami in prijatelji. To mi je pomagalo, da sem ostala odgovorna, in je navdihnili velike evangelijske razprave.

Tretjič, začela sem zapisovati navdihe in misli, ki sem jih prejela med preučevanjem svetih spisov. To mi je pomagalo, da sem se osredotočila na to, kar sem brala, in mi je pomagalo bolje prepoznati glas Duha.

Potem ko je branje svetih spisov v mojem življenju postalo prioriteta, sem ugotovila, da imam več časa in energije za to, da sem naredila vse, kar sem morala postoriti. Najpomembneje pa je, da sem ponovno začutila bližino z Bogom, ko sem svete spise brala in o njih premišljevala. Ko sedaj preživim čas pri svetih spisih, občutim mir in najdem zdravilo za svojo dušo. ■

Sarah Keenan, Utah, ZDA



Teto sem z njenim petmesečnim dojenčkom našel v viseči mreži, privezani na dva mangovca.

## »SKOČI V REKO!«

Babica me je nekoč prosila, naj teti nesem nekaj hrane, ki jo je pripravila. Bil je vroč sobotni popoldan in hotel sem postoriti veliko drugega, namesto da bi šel po babičinem opravku. Rekel sem ji, naj prosí eno mojih sestričen, naj gre namesto mene, a je vztrajala, da bi moral iti jaz.

Minila je ura in začutil sem, da bi moral narediti, kar me je babica prosila. Vzel sem hrano in se napotil proti tetini hiši. Bila je daleč stran in ko sem prispel, nisem načrtoval, da bi dolgo ostal.

Teto sem z njenim petmesečnim dojenčkom našel v viseči mreži, privezani med dva mangovca. Drevesi sta

bili ob reki, ki je tekla za hišo. Stopil sem k njima, da bi jima prinesel hrano. Vrvi viseče mreže sta se nenadoma razvezali. Teta se je z dojenčkom skotalila v reko. Zgrabil me je strah. Nisem znal plavati, v bližini pa ni bilo nikogar, da bi pomagal. Nisem vedel, kaj naj storim.

Nemudoma sem zaslišal glas Duha: »Skoči noter!«

Ne da bi pomišljal, sem skočil. Na srečo sem dojenčka našel v zgolj par sekundah, teta pa je iz vode zmogla sama. Ko sem z dojenčkom prišel iz vode, nisem mogel verjeti, kaj se je ravnokar zgodilo. Skočil sem v vodo, kljub temu da ne znam plavati, toda

ker sem poslušal Duha, se z dojenčkom nisva utopila.

Spoznal sem, kako pomembno je, da prepoznamo in sledimo vodstvu in navdihu, ki nam ga Bog daje preko Svetega Duha. Hvaležen sem, da sem naposled naredil, kar me je babica prosila, in hrano prinesel k teti domov. Vem, da se moramo potruditi, zato da bi bili dojemljivi za duhovne navdihe, zato da smo lahko roke Boga, da pomagamo njegovim otrokom. ■

Elvin Jerome Laceda, Pampanga, Filipini



## SPET SEM SE POČUTILA DOMA

**N**a bratov klic nisem bila pripravljena. »Mama je pravkar umrla,« je rekel. »Padla je in se udarila v glavo.«

Bila sem šokirana. Mame ni bilo več in še prejšnji večer sem govorila z njo. Kar naprej sem se spraševala, zakaj se je to zgodilo. Nisem mogla razumeti, zakaj me je morala zapustiti. Bila sem jezna! Več tednov sem zadrževala jezo.

Naposled sem se odločila, kdo je bil kriv. Bila je Božja krivda. Prekmalu mi jo je vzel. Mama je izpustila veliko mejnikov v mojem življenju in mislila sem, da je bilo to zaradi Boga. Takrat nisem bila članica Cerkve, bila pa sem pobožna kristjanka. Namesto da bi se za moč zanašala na Boga, sem se od

njega odvrnila in se v življenju pred njim zaprla.

Mamo sem zelo pogrešala. Ko sem odraščala, je bil moj dom s starši varen kraj. Ne glede na to, kje sem bila ali kaj sem delala, sem se vsakič, ko sem govorila z mamo ali z njo preživela čas, počutila doma. Zdaj pa tega občutka »doma«, ki sem ga imela rada, ni bilo več.

Leta so minevala in skoraj v celoti sem izgubila vero. Poskusila sem razumeti, zakaj je mama morala umreti, vendar mi nič ni prineslo miru. Potem pa se mi je približno en teden v mislih kar naprej pojavljala misel: da bom razumela, se moram uzreti k nebu.

To sem povedala svoji dragi prijateljici, ki je bila članica Cerkve. Vprašala je, če bi o njeni veri rada izvedela več.

Tega se nisem takoj zavedala, toda Duh je mojo dušo prebudil iz globokega spanca. Bolj sem spoznavala evangelij, bolj sem čutila, da sem spet našla varen kraj. Občutek, da sem »doma«, se je vrnil.

Krstila sem se maja 2013. Hvaležna sem, da se mi je vera vrnila. Bogu nič več ne obračam hrbta. Raje ga sprejemam. Še vedno sem žalostna zaradi nenadne materine smrti, ampak zaradi vere v Boga vem, da bom z mamo in družino nekoč »doma« za večno. ■

Judy Rascher, Kolorado, ZDA

*Ko se je Rakotomalala začel zanimati za evangelij, je bila najbližja cerkev v Antsirabu, v mestu, ki je od njegove vasi v Sarodroi oddaljena petdeset kilometrov. Rakotomalala je s prijateljem našel način, da sta šla vsako nedeljo na pot.*

*Sarodroa ima danes majhno zgradbo za bogoslužje in vsako nedeljo je prisotnih več kot sto članov. Rakotomalala je videl, kako je njegova vas sprejela evangelij. Iz Sarodroe so šli na misijon štirje misijonarji in Cerkev še naprej raste.*

FOTO: CODY BELL

## Rakotomalala Alphonse

*Sarodroa, Madagaskar*

Hotel sem v cerkev, toda nisem imel denarja za avtobus. Govoril sem s prijateljico Razafindravaonasolo in rekla je, da se lahko peljeva z mojim kolesom. Vsako nedeljo sva se iz Sarodroe v Antsirabe vozila dve uri v eno smer. Ko sem se utrudil zaradi poganjanja pedal, sem sedel zadaj, on pa je začela poganjati pedala. In ko se je utrudila ona, sva spet zamenjala mesti.

Razafindravaonasolina družina in moja sta se naposled pridružili Cerkvi. V cerkev smo hodili v Antsirabe, dokler se ni odprla veja v Sarodroi. Tako srečni smo bili, ko smo v cerkev lahko hodili v lastni vasi!

Več fotografij o Rakotomalalu in Razafindravaonasoli na [lds.org/go/41845](https://lds.org/go/41845).







**starešina**  
**Ulisses Soares**  
član predsedstva  
prvega zbora  
sedemdeseterih

# Poti do resnične sreče

**N**ebeški Oče si bolj kot kar koli drugega želi, da bi bili resnično in trajno srečni.

»Naša sreča je namen vseh blagoslovov, ki nam jih daje – evangelijskih naukov, zapovedi, duhovniških uredb, družinskih odnosov, prerokov, templjev, lepot stvarjenja in vsake priložnosti, da izkusimo nadloge. /.../ Svojega ljubega Sina je poslal, da je izpeljal odkupno daritev, zato da smo lahko srečni v tem življenju in prejmemo polnost radosti v večnostih.«<sup>1</sup>

Ljudje vsepovsod nekaj iščejo. Vsak na svoj način v resnici išče srečo. Pri sami sreči pa je tako, da številni ostajajo nesrečni, ker ne vedo, kje naj srečo iščejo (NaZ 123:12).

Ker ne vedo, kje naj najdejo resnično in trajno srečo, jo iščejo v stvareh, ki dejansko prinašajo le začasno zadovoljstvo – v kupovanju stvari, iskanju

časti in hvale sveta z neprimernim obnašanjem ali z osredotočanjem na telesno lepoto in privlačnost.

Užitek se pogosto zamenja s srečo. Zdi se, da bolj ko ljudje iščejo posvetni užitek, manj so srečni. Užitek navadno traja le kratek čas.

Predsednik David O. McKay (1873–1970) je dejal: »Lahko dobite tisti prehodni užitek, da, vendar ne morete najti radosti, ne morete najti sreče. Srečo lahko najdete le na dobro uhojeni poti, kakor koli tesna že je, čeprav ozka, ki vodi v večno življenje.«<sup>2</sup>

Na žalost je sreča za številne izmuzljiva. Znanstveniki vedo, da je »sreča več kot preprosta pozitivna naravnost, sreča je stanje blaginje, ki vključuje to, da živimo dobro življenje – torej s smislom in globokim zadovoljstvom.«<sup>3</sup>

Raziskave kažejo, da sreča ni rezultat tega, da skačemo iz ene izkušnje

**Da bi se vsak od nas odločil ljubiti Gospoda in slediti njegovim potem do sreče!**

v naslednjo. Izpolnjujoča radost naneseta tega tipično vključuje dolgotrajna prizadevanja za nečim, kar je v življenju pomembnejše. Srečo določajo navade, obnašanja in mišljenja, ki jih lahko neposredno naslovimo z namerinimi dejanji. Veliko naše sreče je pravzaprav »v okviru osebnega nadzora.«<sup>4</sup>



Premislimo pomembnost nekaterih poti do sreče, ki jih najdemo v svetih spisih ter jih učijo sodobni preroki in apostoli. Če bomo zvesto in trdno stopali po teh poteh, se bomo lahko radostili potovanja pred sabo.

### Krepost

Prva od teh poti je krepost, ki je vedenjski vzorec misli in obnašanja, zasnovan na visokih moralnih merilih. Vsebuje čistost in moralno neoporečnost, zaradi katerih izpolnjujete pogoje, da lahko vstopite v sveti Gospodov

tempelj. Krepostni ljudje posedujejo tiho dostojanstvo in notranjo moč. Samozavestni so, ker so vredni Svetega Duha in njegovega vodstva. Krepost se začne v srcu in mislih in je zbir na tisoče vsakdanjih majhnih odločitev in dejanj.

Krepost naj vam neprestano krasi misli, zato da bo vaša samozavest trdna v Božji navzočnosti; in nauk duhovništva vam bo kapljal v dušo kot rosa iz nebes.

Sveti Duh bo naš stalni spremljevalec in naša vladarska palica nespremenljiva palica pravičnosti in resnice; naše gospostvo bo večno gospostvo in brez prisile bo pritekalo k tebi na veke vekov. (NaZ 121:45–46)

Predsednik Thomas S. Monson (1927–2018) je učil, da »ni dragocenejšega prijateljstva, kot je naša čista vest, naša lastna moralna čistost – in kako božanski občutek je, če veste, da ste tam, kamor so vas dodelili, čisti in da ste vredni opravljati delo.«<sup>5</sup>

### Pokončnost

Druga pot do sreče je pokončnost. Starešina Richard G. Scott (1928–2015) iz zbora dvanajstih apostolov je učil:



*»Zavedajte se, da trajna sreča izhaja iz tega, kar ste, ne iz tega, kar imate.*

Resnična sreča izhaja iz pravičnega značaja, ta pa je zgrajen na vzorcu stalnih pravičnih odločitev. /.../ Vaše pravične odločitve določajo, kdo ste in kaj je za vas pomembno. Olajšajo nam to, da delamo, kar je prav. Da boste srečni zdaj in vse življenje, boste stanovitno poslušni Gospodu.<sup>6</sup>

Ko preučujemo svete spise, izvedemo, da obljube, ki nam jih daje Gospod, spodbujajo pravično življenje. Te obljube hranijo naše duše, nam prinašajo upanje, tako da nas spodbujajo, naj ne obupamo niti, ko se soočamo z vsakdanjimi izzivi tega, ko živimo v svetu zbledelih etičnih in moralnih vrednot. Zatorej se moramo prepričati, da nas naše misli, besede in dejanja vodijo po poti nazaj k nebeškemu Očetu.

### **Zvestoba**

Tretja pot do sreče je zvestoba. Bistveno je, da razumemo, da nas Bog blagoslavlja glede na našo vero, ki je vir življenja z božanskim smislom in večnim vidikom. Vera je praktično načelo, ki navdihuje marljivost. Udejanja se v naši pozitivni naravnosti

in želji, da rade volje delamo vse, kar nas prosita nebeški Oče in Jezus Kristus. To je tisto, kar nas pripelje na kolena, da Gospoda prosimo za vodstvo, in nas spodbuja, da vstanemo in ravnamo z zaupanjem, da bomo dosegli stvari, ki so v skladu z njegovo voljo.

Ko greste naprej po svoji poti, boste preizkušeni, da boste videli, ali boste naredili vse, kar vam zapoveduje Gospod vaš Bog (gl. Abraham 3:25). To je del zemeljske izkušnje. Potrebno bo, da boste nadaljevali s stanovitno vero v Kristusa, pri čemer vas bo vodil Duh in boste zaupali, da bo Bog poskrbel za vaše potrebe.

Zapomnite si, da v svoji veri ne smete omahovati – niti v časih velikih težav. Ko boste stanovitni, vam bo Gospod dal večjo zmožnost, da se boste dvignili nad življenjske izzive. Zmožni boste podrediti negativne vzgibe in razvili boste sposobnost, da boste premagali celo to, kar so videti kot nepremagljive ovire.

### **Svetost**

Svetost, še ena pot do sreče, je povezana z duhovno in moralno popolnostjo. Svetost pomeni čistost

v srcu in namenu. Kako naj vsak dan delamo, da se bomo duhovno nahranili, zato da bomo lahko razvili takšen božanski značaj?

Predsednik Harold B. Lee (1899–1973) je odgovoril: »Svoj duhovni jaz razvijemo z vajo. /.../ Naš duh mora vsak dan vaditi z molitvijo, tako da vsak dan delamo dobra dela, da smo radodarni z drugimi. Svojega duha moramo vsak dan hraniti, tako da vsak dan preučujemo svete spise, imamo [družinske večere], hodimo na sestanke, vzamemo zakrament. /.../

Pravični človek si prizadeva za samoizboljšanje, ker ve, da se mora kesati vsak dan.<sup>7</sup>

Naslednji pomemben element svetosti je povezan s tem, da v templju sklenemo zaveze in se jih držimo. Če smo zvesti, nas te zaveze lahko povzdignejo preko omejitev naše moči in perspektive. Vse obljubljene blagoslove evangelija Jezusa Kristusa lahko imamo, če smo zvesti uredbam in zavezam, ki jih v templju sklenemo pred nebeškim Očetom in Jezusom Kristusom. Del vzorca življenja »po načinu sreče« vključuje izgradnjo templja, v katerem častimo in sklenemo zaveze z Gospodom (gl. 2 Ne 5:16, 27).

Ključno pri tej poti je, da bi morali biti zelo previdni, da se bomo duhovno razvili in bili moralno čisti.

### Poslušnost

Spolnjevanje vseh Božjih zapovedi je povezano z drugimi potmi do sreče. Potem ko so se Nefijci ločili od Lamancev, so bili zelo uspešni, ker so v vsem spolnjevali Gospodove razsodbe, zakone in zapovedi glede na Mojzesovo postavo (2 Ne 5:10). Ta vzorec je še en pomemben element življenja po »načinu sreče«.

Predsednik Monson je učil: »Če se držimo zapovedi, bodo naša življenja bolj srečna, bolj izpolnjena in manj zapletena. Izzive in težave bomo lažje prenašali in prejeli bomo obljubljeni [Božje] blagoslove.«<sup>8</sup> Rekel je tudi: »Lahko prejmemo spoznanje, ki ga

iščemo, odgovore, po katerih hrepnimo, in moč, ki si jo želimo danes za soočanje z izzivi zapletenega in spremenljivega sveta, če voljno spolnjujemo Gospodove zapovedi.«<sup>9</sup>

Odrešenik nas milo prosi:

»Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi; /.../

Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel.« (Jn 14:15, 21)

### Nesebičnost in ljubezen

Zlata pot do sreče je nesebičnost in ljubezen – ljubezen, ki ima skrb, zanimanje in nekaj mere dobrotljivosti do vsakega živega bitja. Ljubezen je neposredna pot do sreče, ki bo obogetila in blagoslovila naša življenja in življenja drugih. To pomeni, kakor je

rekel Odrešenik, da ljubezen izkažete celo svojim sovražnikom (gl. Mt 5:44).

Če boste to delali, boste izpolnili najvišjo zapoved, da ljubite Gospoda. Dvignili se boste nad vse slabe vetrove, ki pihajo – nad umazano, samouničujoče in grenko. Resnična in trajna sreča pride le, če se odločimo, da »[ljubimo] Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem« (Mt 22:37; gl. tudi 5 Mz 6:5; Mr 12:30; Lk 10:27)

Da bi se vsak od nas odločil, da bo ljubil Gospoda in sledil njegovim potem do sreče, ki je cilj in namen našega obstoja.<sup>10</sup> ■

*Prerejeno po nagovoru »Poti do sreče« na podelitvi diplom na Univerzi Brigham Younga na Havajih 8. junija 2017.*

### OPOMBE

1. »Sreča«, Evangelijske teme, topics.lds.org.
2. David O. McKay, v Conference Report, okt. 1919, 180.
3. »Happiness«, *Psychology Today*, psychologytoday.com/basics/happiness.
4. »Happiness«, *Psychology Today*.
5. Thomas S. Monson, »Vzor pravičnosti«, 178. spomladanska generalna konferenca, apr. 2008, 65.
6. Richard G. Scott, »Making the Right Decisions«, *Ensign*, maj 1991, 34.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), 176, 178.
8. Thomas S. Monson, »Spolnajte zapovedi«, 185. jesenska generalna konferenca, okt. 2015, 70.
9. Thomas S. Monson, »Obedience Brings Blessings«, *Liahona*, maj 2013, 92.
10. Joseph Smith, v *History of the Church*, 5:134.



Kaj je prava sreča, lahko izveste na [lds.org/go/41849](https://www.lds.org/go/41849).

# Poroka, denar in vera

## Sunday Chibuike Obasi

Udeležil sem se zborovanja mladih samskih v Kumasi v Gani, ne, ker sem potreboval dekle – bil sem že zaročen – temveč ker sem čutil, da potrebujem več spodbude in da bo zborovanje pravi kraj, kjer jo bom dobil. Moje molitve so bile na zborovanju resnično uslišane, potem ko je sestra Call, starejša misijonarka, ki je bila dodeljena za delo z mladimi samskimi, govorila o pomembnosti tempeljske poroke.

Proti koncu razprave se ji je izrazil na obrazu nenadoma spremenil in je rekla: »Ne potrebujete denarja, zato da se poročite – vse, kar potrebujete, je vera.« Začutil sem, kakor da govori naravnost meni, ampak nisem si mislil, da bi se res lahko nanašalo name, ker sva v sklopu priprav za poroko morala kupiti več stvari. Rekel sem si: »Kako ne potrebujem denarja, ampak samo vero?«

O tem sem med tednom neprestano razmišljal. Pri tem sem se vprašal: »Ali

je Bog pri tem, kaj lahko naredi, omejen?« Najprej sem mislil, da ne, potem pa sem pomislil, da je. Potem pa je prišlo navzkrižno vprašanje: »Kako je lahko omejen, če je vsemogočen?« Duh me je poučil v odgovoru: Božji blagoslovi so odvisni od tega, kako smo mu poslušni. Nima omejene zmožnosti, da bi nas blagoslovil, ampak tiste blagoslove moramo pritegniti z udejanjanjem vere, zato da delamo, kar želi.

Kasneje sem poklical svojo zaročenko Priscillo, da bi se pogovorila o predlaganih poročnih načrtih. Kljub pomanjkanju denarja sva se odločila, da bova izbrala datum poroke, vendar se nisva mogla odločiti za določen datum. Dogovorila sva se, naj vpraša škofa, kateri datumi so na oddelčnem in kolskem koledarju še prosti. Od dveh datumov, ki ju je dal na voljo, sva izbrala 27. september 2014 – kar je pomenilo, da imava do dneva poroke komaj sedem tednov!

**Z zaročenko  
sva imela malo  
časa pred poroko  
in še manj  
denarja, imela  
pa sva nekaj še  
pomembnejšega:  
vero.**

Priscilla je vprašala: »*Obim*, [kar v igboščini pomeni »moje srce], ali imaš kaj denarja? Časa je malo.«

Odgovoril sem: »Ne, imam pa nekaj vere.«

Zasmejala se je in rekla: »To je v redu. Postiva se in moliva!« Povzela je odlomek iz 1 Ne 3:7 in nadaljevala: »Gospod nama bo odprl pot, ker nama je zapovedal, naj se poročiva.«

V tistem tednu sem bil plačan za delo, ki sem ga opravil pred meseci. Nato mi je Priscilla povedala, da bi rada odprla podjetje, da bi zbrala več sredstev. Z denarjem, ki sem ga zaslužil, je kupila rabljene ženske torbice in

jih znova prodala. Potem ko je kupila nekaj izdelkov na seznamu potrebnih stvari, je še vedno imela več kot polovico denarja, ki sem ji ga dal.

V tem času ni bilo del, ki bi se mi ponudila. Vsako obljubljeno delo je

padlo v vodo. Ostala sta nama dva tedna in še so bile stvari, ki sva jih morala kupiti. Zaročenka je predlagala, naj datum prestaviva. Vse, kar sem rekel, je bilo: »Čudež prihaja.«

Čudež se je zgodil le dva dni pred poročnim dnevom: plačan sem bil za delo, ki sem ga opravil pred več kot dvema tednoma. Prav tako sem se učil, da nas bo Gospod, če bomo verovali in trdo delali, blagoslovil, da bomo uresničili svoje pravične cilje.

Šla sva v banko, da bi ček unovčila, od tam pa na tržnico, da bi kupila preostanek tega, kar sva potrebovala, sredi močnega dežja, ki sva ga videla kot nebeško odobritev najinega ravnanja v veri.

Manj kot štiriindvajset ur kasneje sva se poročila. Ko nama je bilo rečeno, naj se drug drugemu zaobljubiva, sem občutil nekaj, česar še nisem nikdar v življenju. Čutil sem se tako izpolnjenega, da sem verjel, da bi od tistega trenutka naprej v veri lahko naredil vse. Kasneje sva se poročila v ganskem templju v Accri.

Čeprav morda potrebujete *nekaj* denarja, zato da se pripravite za poroko, je tisto, kar potrebujete najbolj, vera. ■

*Avtor živi v področju Ashanti v Gani.*



# »Če čutim, da izgubljam vero, kaj lahko naredim, da bi spet veroval?«



»Eden od namenov Cerkve je, da goji in vzgaja seme vere – celo v včasih peščeni zemlji dvoma in negotovosti. /.../

Zatorej vas prosim, da najprej dvomite v svoje dvome, preden dvomite v svojo vero.«

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, »Pridite, pridružite se nam«, 183. jesenska generalna konferenca, 21–24.



## Vzemite svete spise

Če stežka občutim Duha, mi pomaga, če vzamem svete spise in vidim vero, ki jo imajo vsi. To mi da

vero. Mogoče so vaše molitve res kratke. Potrudite se, da bi bile bolj iskrene, in nebeški Oče vam bo pomagal, da boste spet verovali.

Chris B., 14 let, Oregon, ZDA



## Gojite seme vere

Vem, da lahko molim k Očetu in ga prosim, naj mi pomaga ohranjati rastlino vere, ki jo

vzgajam. Narediti moram tisto, kar je potrebno, da jo gojim, kot je branje svetih spisov, iskanje duhovnih izkušenj, štetje blagoslovov in da za pomoč zaprosim družino. Tako moja vera spet lahko začne rasti. To se ne bo zgodilo od danes na jutri – to je postopek, ki zahteva čas. Biti moram potrpežljiv in zaupati v Gospoda.

Elías B., 18 let, Mendoza, Argentina



### Rešitev poiščite skupaj

Ko čutim, da izgubljam vero, govorim z mami in očijem in skupaj poiščemo rešitev. Včasih po tem zapojemo povzdigujočo pesem, zato da lahko občutimo Duha.

*Emmalie C., 15 let, Kolorado, ZDA*

### Vprašajte starše

Poleg tega, da molimo neposredno k nebeškemu Očetu, lahko starše vprašamo, kako naj se vrnemo k Bogu in ponovno verujemo.

*Elías S., 12 let, Paysandú, Urugvaj*

### Molite, pomagajte in berite

Ko sem omahoval v veri, sem naredil troje, da bi si opomogel. Prvič, molil sem. To, da sem molil za moč in da bi vedel, kaj naj naredim, je dobro delovalo. Drugič, zaupal sem se tesnim prijateljem in neizmerno so mi pomagali, ko sem to potreboval. Tretjič, bral sem svete spise. Veliko se jih nanaša na vero in nam jo lahko pomagajo spet prejeti.

*Jack J., 14 let, Florida, ZDA*



## Zakaj Bog dopušča vojno?

Vojna je del zgodbe človeštva na tej zemlji skorajda od začetka. Toda Gospod, Princ Miru, noče, da bi se vojskovali drug proti drugemu. Joče, ko se ljudje odločijo, da drug drugega ne bodo ljubili in so brez ljubezni in sovražijo lastno kri (Moses 7:33) ter z nasiljem uničujejo zemljo (gl. 1 Mz 6:11-13). Tistim, katerih hudobija na zemljo prinaša vojno, bo sojeno za njihova dejanja.

Gospod je svojemu ljudstvu zapovedal, naj se vojni odpovedo in oznanjajo mir (NaZ 98:16). Vendar je Gospod rekel tudi, da smo takrat, ko narodi primejo za orožje drug proti drugemu, včasih opravičeni, če branimo svoje družine, narode in svobodo pred uničenjem, tiranijo in zatiranjem (gl. Al 43:47; Al 46:12-13; NaZ 134:11). In sveti iz poslednjih dni, ki služijo v državni vojski, se držijo načela, da smo »[podložni] kraljem, predsednikom, vladarjem in poglavarjem (Členi vere 1:12).

*Več o tem v Gordon B. Hinckley, »War and Peace«, 173. aprilska generalna konferenca 2003; »War«, Gospel Topics, topics.lds.org.*

*Odgovori so mišljeni kot pomoč in perspektiva, niso pa izjave Cerkevne nauka.*

### Vprašanje za naslednjo številko

»Kako mi patriarhalni blagoslov lahko pomaga pri sprejemanju odločitev?«

Svoje odgovore, in če želite, fotografijo visoke resolucije, pošljite do 15. maja 2018 na [liahona.lds.org](mailto:liahona@lds.org) (kliknite »Submit an Article«) ali preko e-pošte [liahona@ldschurch.org](mailto:liahona@ldschurch.org).

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti popravimo.



# MO

*Sledite vzoru Josepha Smitha in vzorcu obnove.*



# LITEV



starešina  
Robert D. Hales  
(1932–2017)

iz zbora dvanajstih  
apostolov

## KLJUČ DO PRIČEVANJA IN OBNOVE

**K**er smo cerkveni voditelji, nas pogosto vprašajo: »Kako prejmem pričevanje o obnovi evangelija Jezusa Kristusa?

To, da prejmemo pričevanje in se spremenimo, se začne s preučevanjem in molitvijo, nato z življenjem po evangeliju s potrpežljivostjo in vztrajnostjo ter da povabimo in čakamo na Duha. Življenje Josepha Smitha in vzorec obnove sta odlična zgleda tega postopka. Ko vam [bom govoril] /.../ o dogodkih obnove, bodite pozorni na korake, ki vodijo do pričevanja. /.../



*Obrnite se  
k svetim spisom.  
Pokleknite  
v molitvi.  
Prosrite v veri.  
Prisluhnite  
Svetemu Duhu.*



## Velika zmeda

Joseph Smith se je rodil 23. decembra 1805 v Sharonu v Vermontu v ZDA. Prišel je v družino, ki je molila in preučevala Sveto pismo. V mladosti se je pričel zanimati za vero in odkril, da glede Kristusovih naukov vlada »velika zmeda« in da se »duhovnik prepira z duhovnikom in spreobrnjenec s spreobrnjenecem« (Joseph Smith – History 1:6).

Ta zmeda /.../ se je začela pred stoletji s tem, kar imenujemo veliki odpad. Kristusov dan ne bo prišel, je rekel apostol Pavel, če prej ne bo odpada (2 Tes 2:3).

Nekaj desetletij po Kristusovem vstajenju so bili njegovi apostoli ubiti, njegovi nauki popačeni, duhovništvo pa je bilo vzeto z zemlje. Ampak Pavel, ki je videl naš čas, je prerokoval, da bo Bog v polnosti časov vse zbral v Kristusu (Ef 1:10). Kristusovo Cerkev bo ponovno obnovil na zemlji. /.../

## Joseph najde odgovor

Ko je bil Joseph /.../ star štirinajst let, se je znašel sredi »razburjenja [verskih] mnenj«. Pogosto se je spraševal: »Če je ena od [teh cerkva] prava, katera je to in kako naj vem?« (Joseph Smith – History 1:10)

Joseph se je po odgovore obrnil na Sveto pismo. »Če pa komu od vas manjka modrosti,« je prebral

v Jakobovem pismu, »naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad daje in ne sramoti – in dana mu bo.« (Jak 1:5)

Joseph se je po Jakobovem napotku odpravil v gaj blizu doma in molil. Ko je klical k Bogu, se je spustil »steber svetlobe«, ki je bil svetlejši od sonca opoldan, in pojavili sta se »dve osebi«. »Eden od njiju je spregovoril, /.../ [Joseph] poklical po imenu in rekel, pokazujoč na drugega: *To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!*« (Joseph Smith – History 1:16–17)

Z Josephom sta govorila Bog Oče in njegov Sin Jezus Kristus. Odgovorila sta na njegovo vprašanje. Učila sta ga, da se je prava Kristusova Cerkev na zemlji izgubila. Joseph je izvedel, da sta ta člana Božje trojice ločeni in različni bitji, poznala sta ga po imenu in bila sta pripravljena odgovoriti na njegove molitve. Nebesa so se odprla, noč odpada se je končala in zasijala je luč evangelija.

Tako kot Joseph tudi številni od nas iščemo luč resnice. /.../ Tako kot Joseph moramo preiskovati svete spise, moliti, /.../ [biti] ponižni in [se naučiti] udejanjati vero.

## Moroni in zlate plošče

Joseph je v treh letih, ki so sledila Prvemu videnju, [rekel, da je zaradi svojih šibkosti in nepopolnosti pogosto izgubil pogum]. Ni pa izgubil vere ali pozabil moči molitve.

[Joseph] je 21. septembra 1823 pri sedemnajstih letih pokleknil, da bi prosil za odpuščanje vseh svojih grehov /.../ in da bi vedel, kakšen je njegov položaj pred Bogom (gl. Joseph Smith – History 1:29). Ko je molil, se je pojavila /.../ svetloba, ki je postajala vse svetlejša, dokler ni bila soba bolj svetla kot opoldan (30. v.). V tisti svetlobi je stalo bitje, oblečeno v oblačilo izredne beline (31. v.). Joseph je poklical po imenu in se predstavil kot Moroni. Rekel je, da ima Bog za Josepha delo, in mu povedal za starodavni zapis, zapisan na zlatih ploščah, ki je, potem ko je bil preveden, postal Mormonova knjiga. Knjiga je vsebovala zapis o polnosti evangelija. (Gl. v. 33–34.) /.../ Joseph je bil voden k /.../ tistemu zapisu, ki je bil zakopan /.../ [na] bližnjem hribu /.../ Kumora.

Joseph je plošče naslednji dan našel, vendar čas še ni prišel, da bi jih obelodanil. Moroni je Josephu naročil, naj se naslednja štiri leta vsako leto z njim sestane na ta isti dan (gl. v. 52–53). Joseph je bil poslušen. Vsako leto je šel na hrib, kjer mu je Moroni dal »navodila« (54. v.) glede obnove Kristusove Cerkve. /.../

Joseph je plošče prejel 22. septembra 1827, ko je imel enaindvajset let. Prejel je tudi starodavno orodje za prevajanje, ki se je imenovalo Urim in Tumim. Joseph je s pomočjo tega svetega prevajalca skupaj s Svetim Duhom začel prevajati.

### Obnova se razkrije

Joseph je pri triindvajsetih letih prevajal plošče, ko sta s [pisarjem] Oliverjem [Cowderyjem] naletela na odlomek o krstu za odpuščanje grehov. /.../ Hotela sta izvedeti več. Joseph je vedel, kaj mora storiti.

[Joseph in Oliver] sta 15. maja 1829 šla v gozd, da bi vprašala Gospoda. Ko sta molila, se je v »oblaku svetlobe« prikazal Janez Krstnik (Joseph Smith – History 1:68). V življenju je krstil /.../ Odrešenika [in] imel je duhovniške ključe, ki so bili potrebni za izvajanje te uredbe z Božjim polnomočjem.

Janez /.../ je položil roke [Josephu in potem Oliverju na glavo] in vsakemu od [njiju] podelil Aronovo duhovništvo (gl. NaZ 13; Joseph Smith – History 1:68–69). /.../ Konec maja oziroma na začetku junija 1829 so apostoli Peter, Jakob in Janez Josephu in Oliverju podelili Melkizedekovo oziroma višje duhovništvo.

Tistega junija je bil končan tudi prevod Mormonove knjige in knjiga je bila objavljena 26. marca 1830. /.../ Nekaj dni kasneje, 6. aprila, je bila Cerkev uradno organizirana. /.../ Kot je prerokoval Pavel, je bila starodavna Kristusova Cerkev spet ustanovljena na zemlji.

Toda delo obnove se ni končalo. /.../ [Tempelj v Kirtlandu, prvi tempelj, ki je bil zgrajen v tem razdobju], je bil posvečen 27. marca 1836. Teden kasneje, 3. aprila, je tam potekal sestanek. Po resni in tihi molitvi se je [Josephu in Oliverju prikazal] Gospod Jezus Kristus. [V templju v Kirtlandu] so se pojavili tudi Mojzes, Elija in Elija Tišbejec in Josephu [dali duhovniške ključe] (gl. NaZ 110).

### Vzorec, ki naj mu sledimo

Bratje in sestre, ali vidimo vzorec? Vsak glavni dogodek obnove – Prvo videnje, to, da se je prikazal Moroni,

in obelodanjenje Mormonove knjige, obnova duhovništva in to, da se je Jezus Kristus prikazal [v] svojem svetem templju – je sledil molitvi. /.../

[Velikokrat] sem občutil nesporno pričevanje Božjega Duha, ki je v mojem srcu gorelo kot ogenj, da obnovljeni evangelij izpričuje resnico. /.../ [Če teh stvari ne veste sami], naj vam predlagam, da sprejmete Moronijevo povabilo v Mormonovi knjigi: »In ko boste te reči prejeli, bi vas opomnil, da bi vprašali Boga, večnega Očeta, v Kristusovem imenu, ali so te reči mar resnica; in če boste vprašali z iskrenim srcem, z resničnim namenom, z vero v Kristusa, vam bo resnico teh reči pokazal z močjo Svetega Duha. In z močjo Svetega Duha lahko spoznate resnico vseh reči.« (Mor 10:4-5) /.../

Sledite vzoru Josepha Smitha in vzorcu obnove. Obrnite se k svetim spisom. Pokleknite v molitvi. Prosite v veri. Prisluhnite Svetemu Duhu. /.../ In v imenu Jezusa Kristusa vam obljubljam, da vam bodo, če boste nebeškega Očeta »prosili v veri, verujoč, da boste prejeli, če boste marljivo spolnjevali [Gospodove] zapovedi, /.../ te reči zagotovo razodete« (1 Ne 15:11). ■

*Iz nagovora na oktobrski generalni konferenci leta 2003.*



# KAJ, ZAKAJ *in* KAKO:

## RAZČLEMBNA OBNOVE

### RAZDOBJE

Preroki vodijo to, kar se imenujejo *razdobja*, časovna obdobja, ko je, prvič, Bog poslal vsaj enega pooblaščenega duhovniškega voditelja na zemljo in drugič, ta voditelj, prerok, za načrt odrešitve izve neposredno od Boga. Prerok nato uči oziroma *razglaš* evangelij med ljudmi.

Zahvaljujoč svetim spisom vemo za veliko razdobj. Med pomembnimi so bila Adamovo, Enoševo, Noetovo, Abrahamovo, Mojzesovo, od Jezusa Kristusa in Josepha Smitha. Gospod je razdobje začel z vsakim od teh prerokov.

**Faith Sutherlin Blackhurst**

cerkvene revije

**R**ecimo, da ste s prijateljevo družino na enotedenskem potovanju na morju. Zelo se zabavate, vendar ste začeli pogrešati lastno družino. Potem vam oče pošlje besedilno sporočilo, da bi videl, kako se stvari odvijajo – prav to ste potrebovali, da bi občutili, da ste ljubljeni in da se spomnijo na vas.

Življenje na zemlji je nekaj podobnega. Bog nam ne pošilja besedilnih sporočil, vendar smo stran od nebeškega doma, zato je eden od načinov, kako nam nebeški Oče sporoča svojo ljubezen, ta, da nam pošilja preroke.



ILUSTRAL: BEN SIMONSEN

Za poučevanje evangelija boste morali biti sposobni pojasniti, kaj so odpad, razdobja in obnova. V pomoč vam bo ta skica.



## ODPAD

Odpad = hudobija. Ko se posameznik ali skupina odvrne od resnic evangelija Jezusa Kristusa, zavrne preroke in zapade v greh, je v odpadu.

## OBNOVA

Obnova je dejanje, s katerim nekaj vrnemo v izvorno stanje. To ni reformacija, ki spremeni nekaj, kar obstaja, da ustvari nekaj novega. Na primer, če bi hoteli obnoviti staro hišo, bi jo ponovno zgradili z isto razporeditvijo, ki jo je imela prvotno. Lahko bi hoteli dodati nov kamin, vendar bi potem hišo spreminjali, ne pa je obnavljali.



Evangelij Jezusa Kristusa je bilo potrebno obnoviti, ker se je med velikim odpadom izgubil. Ljudje so stoletja živeli brez prave Cerkve. Gospod je tako *obnovil* svojo Cerkev preko Josepha Smitha, prav kakor so prerokovali starodavni preroki (gl. Iz 2:1–3; 29:13–14; Apd 3:19–21; Raz 14:6–7; 2 Ne 3:3–15).

Pravi evangelij Jezusa Kristusa je tukaj, da bi ostal – ali boste torej ostali z njim? Čeprav svet postaja vse bolj hudoben, bo Cerkev Jezusa Kristusa ostala do konca.

Morate sprejeti odločitev – isto, s katero so se soočali smrtniki od začetka časa: ali boste sledili preroku? Če boste, boste blagoslovljeni in vas bo vodil Duh.



## ADAM

Adam je bil resnični pionir: bil je prvi človek na zemlji in prvi prerok! Družino je poučeval evangelij, toda celo na začetku jih je veliko iskalo lastne nasvete v temi in so zavračali resnico (Moses 6:28).



## HENOH

Ali ste kdaj slišali, da je bilo v nebesa vzeto celotno mesto? No, mesto Sion – ki ga je ustanovil Henoh – je bilo tako pravično, da so šli ljudje bivat k Bogu (gl. Moses 7:23).



## VODJE RAZDOBIJ

Te preroke je poklical Bog »zaradi njihove izjemne vere in dobrih del« (Al 13:3; gl. tudi Abraham 3:22-23). Duhovniški ključji, ki so jih imeli, so bili ponovno predani preroku Josephu Smithu. Sledi nekaj zanimivosti glede teh prerokov. Glejte, kaj se o njih lahko še naučite, ko preučujete svete spise.




## NOE

Veste za Noetovo barko. Samo osem ljudi – Noetova družina – je preživelo poplavo, ker so prisluhnili Noetovim svarilom (gl. 1 Mz 7; Moses 8). Ampak ali ste vedeli, da je prejel duhovništvo, ko je bil star deset let (gl. NaZ 107:52) in da so ga velikani /.../ skušali ubiti? (Moses 8:18)



## ABRAHAM

Abrahama so hudobni duhovniki skoraj žrtvovali, vendar ga je rešil angel (gl. Abraham 1). Imel je nekaj neverjetnih razodetij, vključno z videnjem življenja pred zemeljskim. Člani Cerkve so njegovi potomci in abrahamska zaveza se imenuje po njem. (Gl. Abraham 2-5.)



## MOJZES

Mojzes je Izraelce vodil iz Egipta in jim pomagal, da so se osvobodili. Marljivo si je prizadeval, da bi ljudi posvečeval, da bi lahko videli Božji obraz; vendar so v srcih otopeli in niso mogli prenesti njegove navzočnosti (NaZ 84:23-24). Zaradi svojega odpada so dejansko štirideset let tavalji po puščavi!



## JEZUS KRISTUS

Jezus Kristus ni le poučeval evangelija in naredil veliko čudežev, temveč je na zemlji tudi obnovil svojo Cerkev. Plačal je odkupnino za naše grehe in je bil križan in je vstal, da bi vsem omogočil, da bi premagali duhovno in telesno smrt. Danes je na čelu svoje Cerkve in z nebeškim Očetom sta vir duhovniškega polnomočja.



## VÉLIKI ODPAD

Po Odrešenikovem vstajenju so njegovi apostoli in drugi voditelji Cerkve poskusili širiti evangelij, toda ljudje so njihove nauke zavrnilo in večino apostolov celo ubili. Zaradi hudobije ljudi je bila polnost evangelija na zemlji izgubljena. Svet je zapadel v duhovno temo (gl. Iz 60:2)

- Ljudje več kot tisoč let niso imeli dostopa do odrešenjskih uredb, tempeljskih blagoslovov ali prerokovega vodstva.
- Izgubljene so bile dragocene resnice iz Svetega pisma.
- O pravi Božji naravi so poučevali napačne ideje.
- Nekatere odrešenjske uredbe so bile spremenjene ali so jih poučevali nepravilno (gl. Iz 24:5).
- Ta odpad je naposled vodil do nastanka novih cerkva.



## REFORMACIJA

Med velikim odpadom je nekaj versko zavednih ljudi v Evropi spoznalo, da se evangelija Jezusa Kristusa ne poučuje pravilno. Ti reformatorji niso bili preroki, toda resnico so poučevali po svojih najboljših močeh, kakor so jo razumeli. Pomagali so, da je bilo Sveto pismo na voljo več ljudem. Veliko se jih je borilo za versko svobodo in so pripravili pot za evangelijsko obnovo.

## JOSEPH SMITH

Ali je bila torej polnost evangelija izgubljena za vedno? Ne! Bog je pomembne resnice spet razodel Josephu Smithu. Nebeški glasniki so preko njega obnovili vse potrebne duhovniške ključe (gl. NaZ 27:8-13; 110; 128:18-21), zaradi česar je to postalo razdobje polnosti časov (NaZ 138:48). Poznamo ga tudi kot poslednje dni, ker je to zadnje razdobje pred drugim prihodom Jezusa Kristusa.

Vi ste tukaj

## OBNOVA

Veste kaj? Vi imate blagoslove obnove. Da, imate jih!

- Cerkev Jezusa Kristusa je bila obnovljena ter ima preroka in apostole, ki jo vodijo.
- Mormonova knjiga, Nauk in zaveze, Dragoceni biser in druga sodobna razodetja so obnovila dragocene resnice, ki so bile izgubljene (gl. 2 Ne 27).
- Joseph Smith je Aronovo duhovništvo prejel od Janeza Krstnika (gl. NaZ 13), Melkizedekovo duhovništvo pa od apostolov Petra, Jakoba in Janeza (gl. NaZ 128:20).
- Pooblaščen duhovniški voditelj pravilno izvaja odrešilne uredbe.
- In vemo, da resnica nikoli ne bo ponovno izgubljena zaradi odpada (gl. Dan 2:44). ■



*Ko se učite o Jezusu Kristusu, v svoje življenje povabite njegov mir in navzočnost.*

**Sarah Hanson**

**P**redstavljajte si, da vse o Odrešeniku preberete v svetih spisih – v Svetem pismu, Mormonovi knjigi, Nauku in zavezah, Dragocenem biseru. Kako veliko časa in dela! Toda predsednik Russell M. Nelson nam je januarja 2017 dal izziv, naj naredimo prav to – naj v standardnih delih preučimo vse, kar je Jezus rekel in naredil. Predsednik Nelson je rekel, da je bil po opravljenem projektu »drug človek«. Ne le, da je več izvedel o Jezusu Kristusu, temveč je do njega čutil tudi prenovljeno predanost.<sup>1</sup>

Tudi vi se lahko zbližate s Kristusom, ko se o njem učite.

Preučevanje njegovega življenja in namena v vaše življenje privabi njegov mir in vam pomaga, da spoznavate njega in nebeškega Očeta. Oglejte si, kako so ti mladi odgovorili na dve vprašanji: prvič, katera je tvoja najljubša zgodba v svetih spisih o Odrešeniku in zakaj. In drugič, kako ti je preučevanje evangelija prineslo mir.



# SPOZNAJMO ODREŠENIKA

Všeč mi je zgodba o desetih gobavcih, ker je Kristus izkazal toliko ljubezni gobavcu, ki se mu je zahvalil. Rekel je: »Tvoja vera te je rešila.« (Lk 17:19; gl. v. 11-19) Všeč mi je pristna prijaznost, ki jo izkazuje vsakomur.

Zaradi nedavnih tragedij na moji šoli tam vsak potrebuje veliko miru in tolažbe. Moč in mir sem našel pri preučevanju na seminarju. Učitelji seminarja naredijo, da svete spise in evangelij vsak lahko poosebi. Res je kul videti kontrast v razredu seminarja v primerjavi z običajnim razredom. Tam je preprosto drug občutek, ki prinaša mir.

**Gabriel S., 16 let, Kolorado, ZDA**

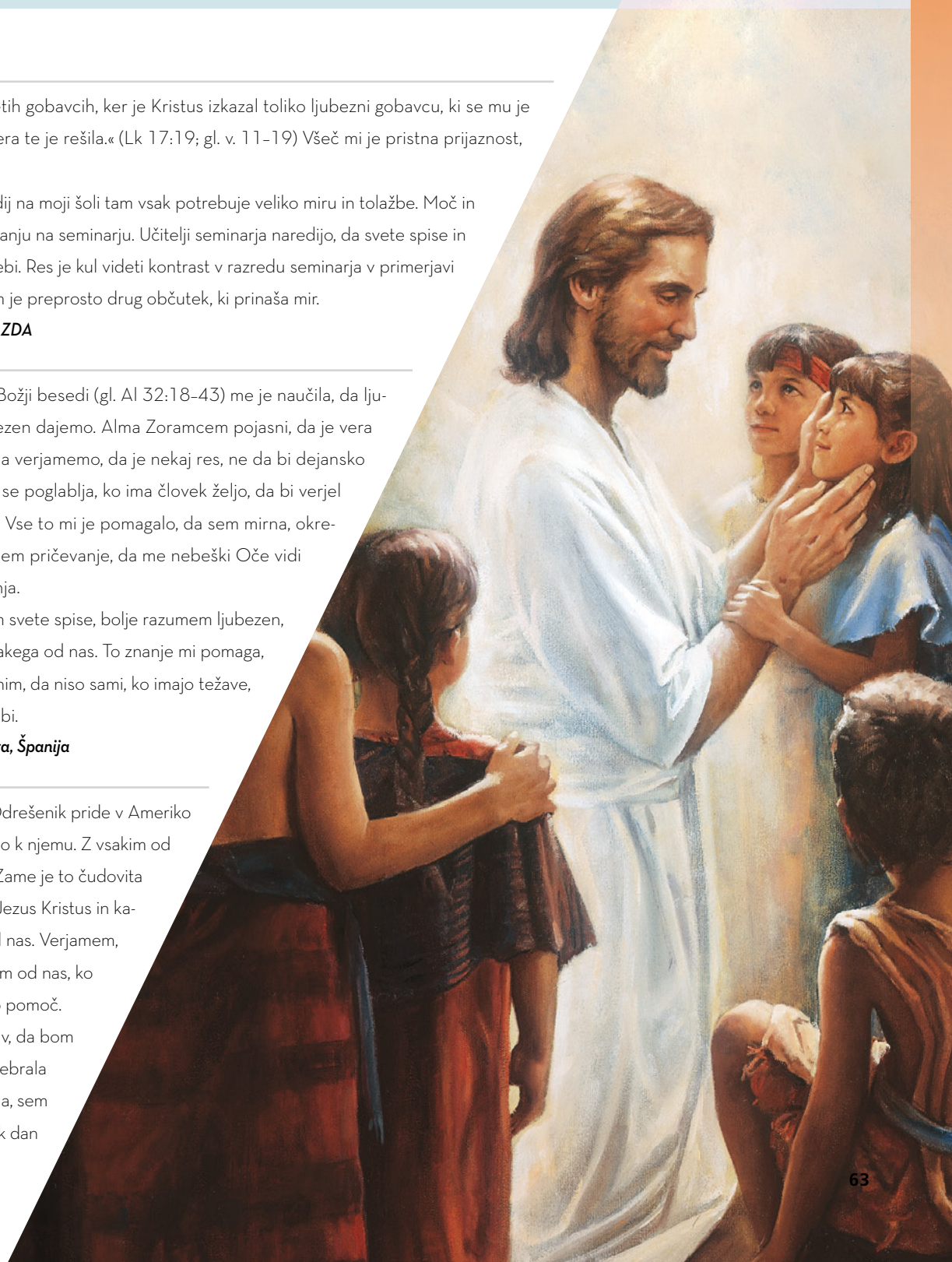
Almova zgodba o veri in Božji besedi (gl. Al 32:18-43) me je naučila, da ljubezen prejmemo, če ljubezen dajemo. Alma Zoramcem pojasni, da je vera kakor seme. To pomeni, da verjamemo, da je nekaj res, ne da bi dejansko bili tam, da bi videli. Vera se pogloblja, ko ima človek željo, da bi verjel in poslušal Božjo besedo. Vse to mi je pomagalo, da sem mirna, okrepilo mi je srce in prejela sem pričevanje, da me nebeški Oče vidi z očmi ljubezni in usmiljenja.

Ko vsak dan preučujem svete spise, bolje razumem ljubezen, ki jo ima Odrešenik do vsakega od nas. To znanje mi pomaga, da prijateljem v šoli pojasnim, da niso sami, ko imajo težave, kajti obstaja Bog, ki nas ljubi.

**Maria D., 17 let, Guadalajara, Španija**

Všeč mi je 3 Nefi 17, ko Odrešenik pride v Ameriko in otrokom reče, naj pridejo k njemu. Z vsakim od njih posedi in preživi čas. Zame je to čudovita zgodba, ki pokaže, kdo je Jezus Kristus in kako močno ljubi vsakega od nas. Verjamem, da bo posedel tudi z vsakim od nas, ko bomo potrebovali njegovo pomoč.

Letos sem si zadala izziv, da bom v svetih spisih vsak dan prebrala eno stran. Ker sem to delala, sem se navadila, da se tega vsak dan





res kul in močna zgodba. Majhne otroke imam rada in vseč mi je, ko jim ljudje naklonijo dodatno ljubezen, ker so otroci tako čisti. Zgodba mi pokaže globino Odrešenikove ljubezni do nas. Ker je ljudi takrat dovolj ljubil, da je naredil vse, kar je, lahko danes ljubi tudi nas.

Izaija 53:3 pravi, da je Odrešenik »mož bolečin in znanec [bridkosti]«. Ko premišlujem o Kristusovi odkupni daritvi, kaj je prestal za nas in kako mi je lahko odpuščeno, ko se grehov pokesam, resnično čutim mir. Veliko ljudi v Mormonovi knjigi - Mozijevi sinovi, Amon in Alma mlajši - je imelo burno preteklost, toda lahko jim je bilo odpuščeno. Obrnili so se k Jezusu, se pokesali in postali osupljivi primeri, iz katerih se lahko danes učimo. V tolažbo mi je, ker vem, da je tudi meni lahko odpuščeno.

**Alina T., 18 let, Oregon, ZDA**

veselim.  
Toliko sem se naučila iz besed in zgodb v svetih spisih, ko sem čas poskusila nameniti temu, da bi jih razumela, in zblížala sem se z nebeškim Očetom in Odrešenikom, ker sem se učila tudi o njiju. To mi je v življenje prineslo veliko miru.

**Anna C., 17 let, Montana, ZDA**

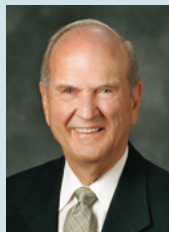
Všeč mi je, ko Kristus pride v Ameriko, vpraša, če je med njimi kdo bolan ali prizadet, in jih nato ozdravi. Potem blagoslovi majhne otroke. (Gl. 3 Ne17.) Mislim, da je to

Moja najljubša zgodba v svetih spisih o Jezusu je, ko je na svatbi na spodbudo svoje matere vodo spremenil v vino (gl. Jn 2:1-11). Ta mi je najljubša, ker zgodba pokaže Jezusovo spoštovanje do žensk, zlasti do njegove matere. Ta zgodba otroke spodbuja, da so poslušni staršem, ne iz strahu temveč iz neizmerne ljubezni. Vzor Jezusa Kristusa je tisto, za kar bi si moral prizadevati vsak. Njegova ljubezen do matere se ni nikoli končala in tudi naša se ne bi smela do naših staršev. To je moj najljubši odlomek tudi zato, ker je njegov čudež dejanje služenja, in tudi mi lahko delamo čudeže, tako da pomagamo drugim.

Ta zgodba in druge zgodbe v svetih spisih so mi prinesle mir. V veliko tolažbo mi je, ker vem, da se lahko, če se bom vedno trudila, da bi se učila o Kristusu in sledila njegovim naukom, nekoč vrnem k ljubečemu nebeškemu Očetu.

**Anne R., 17 let, Victoria, Avstralija**

Všeč mi je zgodba o Kristusu in bogatem mladeniču (gl. Mr 10:17-22). Daje mi lep vpogled in perspektivo glede tega, da



## OSREDOTOČITE SE NANJ

»Trdno se moramo osredotočiti na Odrešenika in njegov evangelij. Duševno je naporno, če si prizadevamo, da se k njemu oziramo v vsaki misli. Toda če to delamo, se naši dvomi in strahovi razblinijo.«

**Predsednik Russell M. Nelson, »V življenje pritegnimo Kristusovo moč«, aprilski generalna konferenca 2017.**

Boga postavljam nad vse. Da ti je rečeno, da prodaj prav vsako posvetno stvar, ki jo poseduješ, bi bila težka zahteva skoraj prav za vsakogar. Toda mislim, da je to, da smo Boga pripravljene postaviti nad imetje, ena od stvari, ki se je mora v življenju naučiti vsak od nas. Brezmejna ljubezen Jezusa Kristusa do nas je resnično posebna. Zagotovo je boljša od vsakršne vsote denarja ali imetja, ki ga pridobimo v tem življenju.

Branje svetih spisov mi prinaša mir in tolažbo, kakor tudi več modrosti in razumevanja. Čeprav morda vedno takoj ne občutim moči preučevanja svetih spisov, vem, da branje svetih spisov pozitivno vpliva na moje življenje in mi pomaga občutiti Duha ter prepoznati njegove navdihe.

**Yuzhen C., 19 let, Taichung, Tajvan**

Ko je Kristus na poti, da bi se oglasil pri deklici, ki umira, se ženska, ki krvavi, preprosto dotakne njegovega oblačila in je ozdravljena. Kristus se obrne in jo ogovori, potem ko se zave, da se ga je dotaknila (gl. Lk 8:43-48). Čeprav je Kristus šel pomagat nekomu drugemu, si je vzel čas tudi zanjo. Kristus si vzame čas tudi za nas.

V življenju sem res zaposlena, ker tečem v šolo ali na ure baleta ali po drugih opravkih. Med vsem tem nimam časa samo zase ali ne občutim miru. Ko berem svete spise ali molim, občutim mir. Lepo je to čutiti in se odpočiti od norije. V tistih trenutkih miru se zblížam z Odrešenikom in rastem v evangeliju. ■

**Zoe B., 17 let, Utah, ZDA**









*Avtorica živi v Utahu v ZDA.*

### OPOMBA

1. Gl. Russell M. Nelson, »Prophets, Leadership, and Divine Law« (worldwide devotional for young adults, 8. jan. 2017), [broadcasts.lds.org](http://broadcasts.lds.org); »V življenje pritegnimo moč Jezusa Kristusa«, aprilski generalna konferenca 2017; »Study the Savior's Words«, *Liahona*, jan. 2018, 56-59.

# Kaj mi pomeni obnova

O bnova Cerkve se je začela, ko sta se leta 1820 Josephu Smithu prikazala nebeški Oče in Jezus Kristus. Po tistem so se zgodile druge pomembne stvari, zato da se je na zemljo vrnila Cerkev Jezusa Kristusa. Preberite naslednje kartice, izrežite jih, nalepite jih na papir in se igrajte igro ujemanja.

|                                                                                     |                                                                                           |                                                                                      |                                                                                    |
|-------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------|
|    | <p>Nebeški Oče in Jezus Kristus sta se prikazala Josephu Smithu ...</p>                   |    | <p>... zato vem, da imata telesi kot jaz!</p>                                      |
|   | <p>Joseph Smith je prevedel zlate plošče ...</p>                                          |   | <p>... zato lahko berem Mormonovo knjigo!</p>                                      |
|  | <p>Janzek Krstnik je Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju dal Aronovo duhovništvo ...</p> |  | <p>... zato se lahko krstim v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni!</p> |
|  | <p>Peter, Jakob in Janzek so obnovili Melkizedekovo duhovništvo ...</p>                   |  | <p>... zato imam lahko dar Svetega Duha!</p>                                       |



Cerkev je bila organizirana 6. aprila 1830 ...



... zato lahko hodim v cerkev!



Emma Smith je pesmi zbrala v prvi cerkveni pesmarici ...



... zato lahko pojem hvalnice!



V kirtlandskem templju je Elija Josephu Smithu dal ključe za pečatenje družin ...



... zato lahko delam družinsko zgodovino in grem v tempelj!



Gospod je prvim svetim zapovedal, naj plačujejo desetino ...



... zato lahko darujem desetino in postna darovanja!



Aurelia Rogers je ustanovila Društvo osnovne, da bi učila otroke v soseski ...



... zato lahko hodim v Osnovno!



»Kot eden njegovih služabnikov pričujem, da Jezus je Kristus, naš Odkupitelj in naš Odrešenik. Vem, da živi in da so njegove blage milosti na voljo vsem nam.«

**starešina David A. Bednar**

iz zbora dvanajstih apostolov

Iz »*The Tender Mercies of the Lord*«, Liahona, maj 2005, 99.



starešina

**Valeri V. Córdón**

član prvega zbora  
sedemdeseterih

# Čudovita lekcija



»[In] odprem [vam zaporni-  
ce] neba in / . . / izlijem na vas blagoslova!« (Mal 3:10)

**K**o sem odrasčal v Gvatemali, je družina imela tovar-  
no, ki je izdelovala uniforme za športne ekipe.

Oče je hotel, da se otroci v naši družini naučimo trde-  
ga dela. Pomagali smo mu v tovarni. Ko sem bil majhen,  
sem velikokrat zašel v težave. Zdelo se je, da stvari vedno  
pokvarim! Toda ko sem postal starejši, mi je oče dovolil  
skrbeti za pletilne stroje.

Oče nam je plačal za delo, ki smo ga opravili. Potem  
je navadno vprašal: »Kaj boš naredil s tem denarjem?«  
Vedel sem, kaj je pravi odgovor: »Plačal desetino in var-  
čeval za misijon.«

Ko sem bil star približno trinajst let, smo v poslu izgu-  
bili veliko denarja. Morali smo se znebiti šivalnih strojev.  
Namesto dvesto delavcev smo jih imeli manj kot pet.  
Delali so doma v naši garaži.

Vedno sem plačeval desetino, nikoli pa nisem zares  
razumel, kako pomembno je to bilo. Potem sem se

naučil čudovito lekcijo. Nekega sobot-  
nega jutra sem slišal, kako sta se starša tiho  
pogovarjala. Oče je mami povedal, da je dovolj denarja  
za to, da bodisi plačamo desetino bodisi kupimo hrano.  
Za oboje ga ni bilo dovolj. Skrbelo me je. Kaj bo oče  
naredil?

V nedeljo sem videl, kako je oče predsedniku veje  
izročil ovojnico. Odločil se je, da bo plačal desetino! Bil  
sem hvaležen, ker jo je, vendar me je tudi skrbelo. Kaj  
bomo jedli?

Naslednje jutro so na naša vrata potrkali neki ljudje.  
Očetu so rekli, da nemudoma potrebujejo uniforme.  
Ljudje so nam navadno plačali potem, ko je bilo naroči-  
lo končano. Toda ti ljudje so očetu plačali tisti dan, celo  
preden smo uniforme naredili!

V enem vikendu sem se naučil čudovito lekcijo, ki  
sem si jo zapomnil za vse življenje. Zakon desetine nam  
pomaga utrjevati vero in izkazati hvaležnost nebeškemu  
Očetu. Plačevanje desetine je blagoslov! ■

# Dedijeva trgovina s čevlji

**Ray Goldrup**

Po resnični zgodbi

»*I am sorry*‘ is not always easy to say« (Children’s Songbook, 98).

**M**iguel je odprl vrata v dedijevo trgovino s čevlji. Zavohal je usnje, s katerim je dedi delal. To je bil eden njegovih najljubših vonjev.

»Živijo, dedi!«

Dedi je klečal in na listu papirja začrtal stopalo stranke. Ni se uzrl navzgor. Dedijev sluh ni bil zelo dober.

Miguel se je usedel na delovno mizo. Pogledal je kupe izrezanega usnja. Predstavljal si je, kaj bo dedi naredil z vsakim, pri čemer bo uporabil kladivo in klešče.

Orodje je Miguela spomnilo na nekaj drugega, kar je imel rad. Dedi je Miguelu vedno dal bonbon, ko mu je pomagal pospraviti.

Ampak Miguel je bil lačen zdaj! Vedel je, da sladkarij ne sme vzeti, če ne vpraša, ampak videti je bilo, da bo dedi še nekaj časa zaposlen. »Morda mi ni treba čakati,« je pomislil Miguel.

Segel je pod pult po kozarec z bonboni. Bil je poln njegovih najljubših bonbonov – sladkih in posutih s čilijevim prahom! Ko ga je Miguel odprl, je začutil nekoliko nelagodja. Ampak bonbon je bil videti tako okusen. Naglo si ga je dal v usta.

Stranka je kmalu odšla. Dedi je pobral kos usnja in ga namočil v vodo. Zaradi tega je bilo usnje mehko in se ga je lažje obdelovalo.





»Veš, bolj moramo biti kot ta čevelj,« je rekel dedi.



Miguel je pomlaskal bonbon, kolikor hitro ga je lahko. Potem je odšel k dediju.

»Živijo!« je rekel dedi z nasmehom. »Vesel sem, da si me prišel pogledat.«

Miguel je dedija objel. Upal je, da dedi ne bo ugotovil, da je pojedel bonbon. Miguel je skrb odrinil stran.

»Videti je, da si danes zaposlen,« je rekel Miguel in pokazal na kupe usnja. »Ali potrebuješ kaj pomoči?«

»Seveda! Mi lahko podaš tisto dreto?«

Miguel je segel po dolgi dreti. Ovil si jo je okrog rok. Bila je močnejša, kot je bila videti.

»O, to je pa močno.«

Dedi se je zahihital. »Mora biti, da zdrži obrabo.« Dedi je dreto potegnil skozi usnje. Potem je na obrazu dobil tisti izraz, ki ga mama včasih imenuje »modri dedijev« izraz.

»Veš, bolj moramo biti kot ta čevelj,« je rekel dedi in prikimal.

Miguel je poškilil proti usnju. »Hm. A res?«

»Da, zares. Biti moramo močni. Tako nam Satanove skušnjave ne bodo mogle do živega.«

Miguelu so se v mislih prikazali rdeči bonboni. Vedel je, da mora dediju povedati zanje.

Dedi je s police vzel star čevelj. »Vidiš to veliko luknjo?«

Miguel bi skozi verjetno lahko dal roko. »Ja.«

»Nekoč je bila to luknjica, ki bi jo bilo zlahka popraviti. Ampak so čakali in sedaj jo bo veliko težje popraviti. Slabe navade in slabe odločitve so kot tale luknja. Najbolje jih je popraviti zgodaj.«

Dedi je spet prikimal in modri dedijev izraz se je spremenil nazaj v nasmeh. Ko je dedi delal, sta se še naprej pogovarjala. Miguel je ves čas premišljeval o rdeči sladkorni palčki.

Ko je dedi končal, mu je Miguel pomagal pospraviti. Nato je dedi segel po kozarcu z bonboni.

Miguel naposled ni mogel več zdržati.

»Vzel sem enega tvojih bonbonov!« je bleknil.

Dedi je kozarec odložil. »Kaj si rekel?«

Miguel mu je povedal, da je bonbon vzel, ne da bi ga vprašal. »Žal mi je, dedi! Tega ne bom nikoli več naredil, obljubim!«

Dedi je Miguela močno objel. Miguel se je počutil *veliko* bolje.

»Hvala, ker si pošten. To je zame pomembneje kot kar koli drugega.«

Ko je Miguel hodil domov, se je počutil kot eden dedijevih novih parov čevljev. Kolikor se da močan in pripravljen za življenje! ■

*Avtor živi v Utahu v ZDA.*



## DOBER OBČUTEK

Z mami sva šli nekoč plačat mamin račun za vodo in moški pred nama je izgubil veliko denarja, vendar tega ni opazil. Pohitela sem in mu ga vrnila. Rekel je: »Lepa hvala,« in rekel, da misli, da tega kateri drug otrok ne bi naredil. Po tistem sem imela tako dober občutek. Ta dober občutek si bom vedno zapomnila.

**Brianna C., 9 let, Idaho, ZDA**

BODITE LUČ

# Drznite si biti PRIJAZNI!

Luč sem tako, da sem  
prijazna do drugih.

Živijo!

Sem Klavdija  
in živim  
v Avstraliji.

Claudijin brat  
Tyler

### Potegnem se za druge

Neki fant v mojem razredu se težko uči. Branim ga, ko mu nagajajo, in mu v razredu pomagam, ko to potrebuje.

Učiteljica je rekla, da se samo letos počuti, da so ga v razredu sprejeli.



### Moj mali medvedek

Ko je učiteljici umrl stric, je bila zelo žalostna. Cerkve ne pozna, zato sem ji povedala, da jo ima nebeški Oče rad. Napravila sem ji kartico in ji rekla, da bo strica spet videla. Dala sem ji posebnega majcenega medvedka, da bi ji pomagal skozi žalostne čase.



### Srečni prijateljci

Soseda Olivia ima težave s hojo, govorom in sluhom. Olivina mama pravi, da ima Olivia srečo, ker ima prijateljico, kot sem jaz. Tudi jaz imam srečo!



### Petje in Sveti Duh

Rada pojem pesmi v *otroški pesmarici*. Družina mi pravi, da jim to pomaga občutiti Svetega Duha. Sveti Duh mi daje topel občutek.

### KAKO LAHKO ŽARITE?

DRZNITE si skleniti prijateljstvo z nekom, ki nima veliko prijateljev.

DRZNITE si pomagati bližnjemu.

DRZNITE si prijatelja povabiti v cerkev.

DRZNITE si peti!



### POŠLJITE NAM ZVEZDO!

Kako dovolite, da vaša luč sveti, kar nas je prosil Jezus? Sliko zvezde s svojo zgodbo in fotografijo nam skupaj z dovoljenjem staršev pošljite na [liahona@ldschurch.org](mailto:liahona@ldschurch.org).



Vem, da nebeški Oče odgovarja na molitve. Ko smo z družino živeli v Nemčiji, smo v naši vasi šli na *Volksmarch*. *Volksmarch* je, ko se prijatelji in sosedge družijo tako, da gredo skupaj hodit v naravo. Starša sta mi rekla, da lahko hodim na čelu skupine z eno od prijateljic, in začela sva hoditi po dolgi stezi.

Po nekaj minutah nisem videl nikogar iz svoje družine. Prijateljci sem povedal, da bom ostal na stezi in jih počakal. Kmalu nisem videl ne prijateljice ne njene družine, moja starša pa še vedno nista prišla. V gozdu

sem bil čisto sam in bil sem prestrašen. Odločil sem se, da bom izrekel molitev, da bi me kdo našel.

Na drugem koncu gozda je oče začutil, da mu Sveti Duh govori: »Poišči sina.« Začutil je, kako močno ga potrebujem, zato se je obrnil okrog in mami rekel, da me gre poiskat. Čez nekaj minut je oče pritekel po stezi, kjer sem čakal, in me našel. Tako vesel sem bil, da sem zagledal očeta! Ko mi je povedal, da je močno začutil, da potrebujem pomoč, sem vedel, da je nebeški Oče odgovoril na mojo molitev.

Tako hvaležen sem, ker vem, da lahko povsod, kjer sem, govorim z nebeškim Očetom. Pomagal mi bo najti pot. ■

# Izgubljen in najden



# NAŠA STRAN



*Na svojem krstu sem bil živčen, a ko sem prišel v vodo, sem čutil, da sta me navdali radost in sreča.*

**Thomas B., osem let, Urugvaj**



*Iz Kambodže smo odpotovali v kitajski tempelj v Hong Kongu, zato da bi se moja mlajša sestra Laura lahko pečatila k naši družini. Na tistem posebnem kraju sem čutila Duha.*

**Rosa P., devet let, Kambodža**



*Nekega dne sem v razredu tiho brala, medtem ko so se vsi drugi igrali namizne igre. Ko je zazvonil zvonec, so igre stlačili nazaj na polico in napravili nered. Začela sem pospravljati in kmalu so mi vsi začeli pomagati. Dovolila sem, da je moja luč žarela, tako da sem bila dober vzor.*

**Winnie W., deset let, Kanada**



*Ko sem dopolnila osem let, so na moj krst prišli stari starši in veliko prijateljev. Oče me je krstil in potrdil. Kasneje sem darovala trideset centimetrov svojih las otroku z rakom. Rojstni dan me je zelo osrečil!*

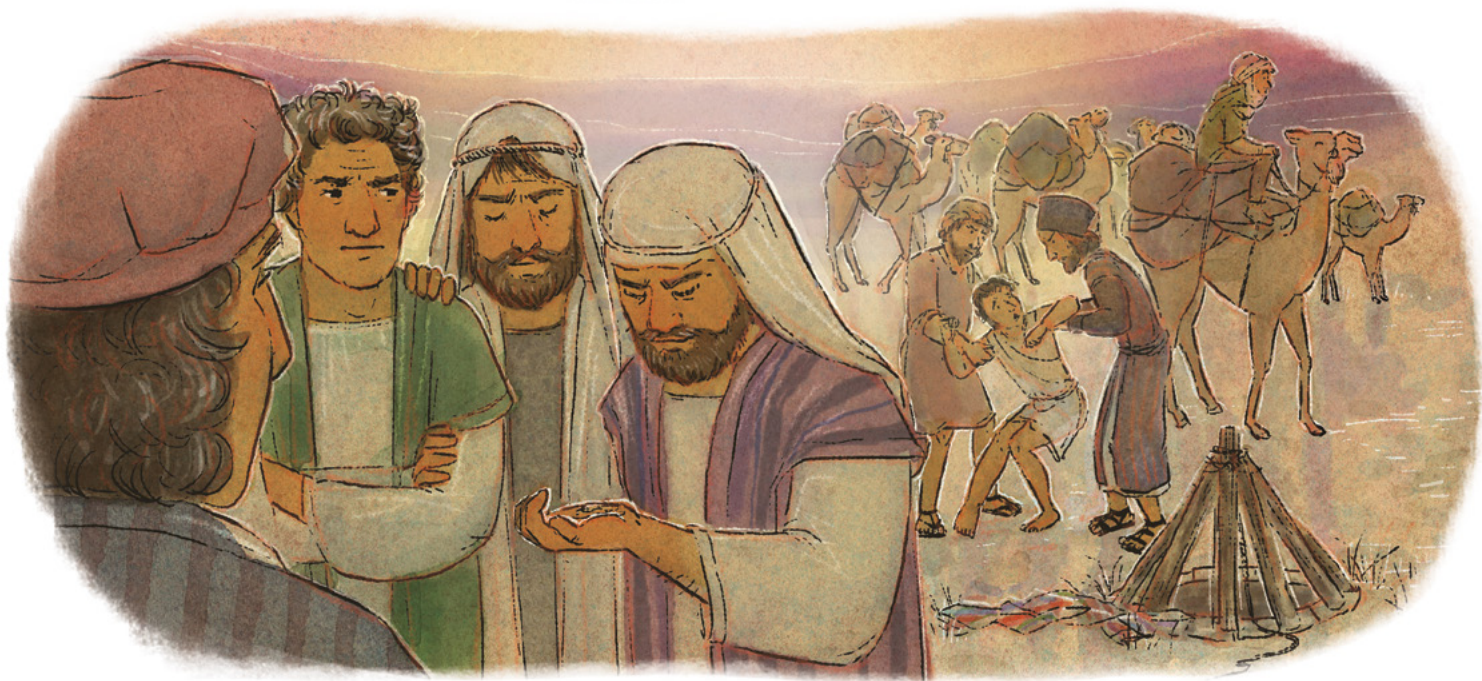
**Lavona R., osem let, Indonezija**

# Jožefa prodajo v Egipt

Kim Webb Reid

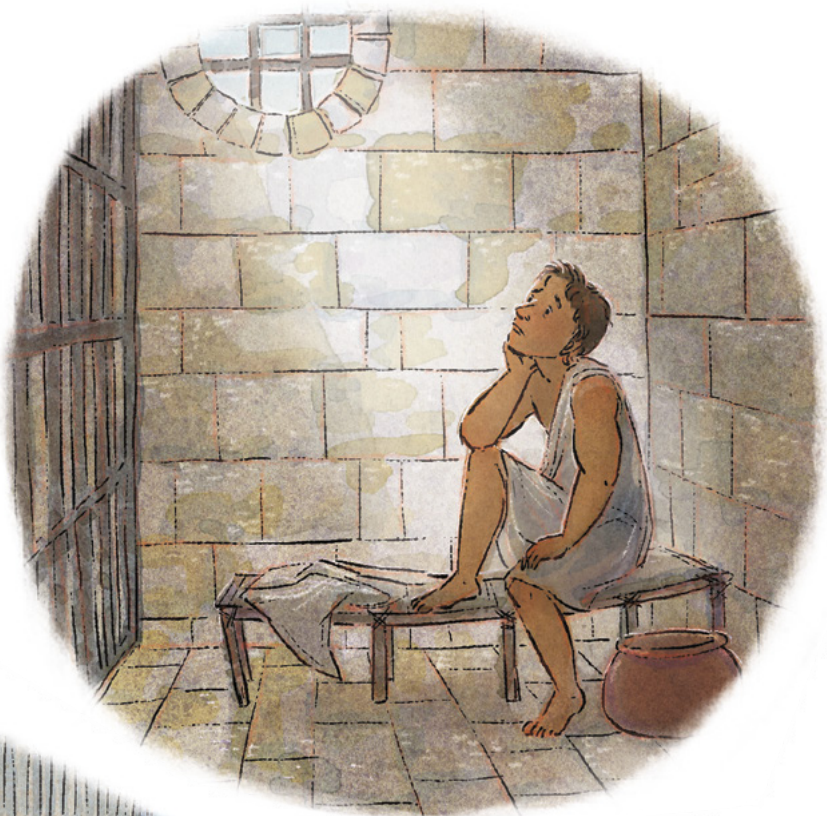


Jožef je imel enajst bratov. Oče mu je dal lepo, pisano suktnjo. Bog je Jožefu rekel, da bo vodil svoje brate.



Jožefovi starejši bratje so bili jezni. Niso hoteli, da bi bil Jožef njihov vodja! Prodali so ga ljudem, ki so šli v Egipt, in postal je suženj.

Jožef je trdo delal. Dobro se je odločal, celo ko so ljudje o njem lagali in ga vrgli v ječo.



Jožef je celo v težkih časih zaupal Bogu. In Bog je bil z Jožefom. Jožef je postal vodja v Egiptu! Ko je postal starejši, je vodil svojo družino, prav kakor je Bog rekel, da jo bo.



Bogu lahko zaupam, kakor mu je Jožef. Lahko se odločim  
za to, kar je prav. Bog bo z menoj ne glede na vse. ■

*Iz 1 Mz 37-41.*



# Jezus pravi: »Hodi za menoj!«





starešina D. Todd  
Christofferson

iz zbora dvanajstih  
apostolov

## DEJANSKOST VSTAJENJA

*Jezus Kristus je dejansko edino ime ali pot, po kateri je človeštvo lahko odrešeno.*

Za trenutek razmislite o posledicah vstajenja in enkrat za vselej spoznajte pravo istovetnost Jezusa iz Nazareta in velike filozofske spore ter življenjska vprašanja. Če je Jezus dejansko dobesedno vstal, nujno sledi, da je božansko bitje. Nihče, ki je zgolj smrtnik, v sebi nima moči, da bi potem, ko umre, oživel. Ker je Jezus vstal, ni mogel bili le tesar, učitelj, rabin ali prerok. Ker je Jezus vstal, je moral biti Bog, in sicer Očetov edinorojeni Sin.

Zatorej je to, kar je učil, res; Bog ne more lagati.

Zatorej je bil Stvarnik zemlje, kakor je rekel.

Zatorej so nebesa in pekel resnična, kakor je učil.

Zatorej obstaja svet duš, v katerega je šel po svoji smrti.



Zatorej bo spet prišel, kakor so rekli angeli, in »osebno kraljeval na zemlji« [Členi vere 1:10].

Zatorej je vstajenje in poslednja sodba za vse.

Zaradi dejanskosti Kristusovega vstajenja so dvomi o vsemogočnosti, vsevednosti in dobrohotnosti Boga Očeta - ki je svojega edinorojenega Sina dal za odkupitev sveta - neutemeljeni. Dvomi o pomenu in smislu življenja so neutemeljeni. Jezus Kristus je dejansko edino ime ali pot, po kateri je človeštvo lahko odrešeno. Kristusova milost je resnična in skesanemu grešniku nudi takó

odpuščanje kot očiščenje. Vera je resnično več kot domišljija ali psihološka pogruntavščina. Obstaja najvišja in univerzalna resnica in obstajajo objektivna in nespremenljiva moralna merila, ki jih je učil.

Zaradi dejanskosti Kristusovega vstajenja je kesanje zaradi kršenja Božje postave in zapovedi možno in nujno. Odrešenikovi čudeži so bili resnični, prav kakor je njegova obljuba učencem, da bodo lahko delali enaka in celo večja dela. Njegovo duhovništvo je nujno resnična moč, ki izvršuje evangelij in ima ključne skrivnosti kraljestva, in sicer ključne Božjega znanja. Zatorej se v njegovih uredbah odraža božanska moč. [NaZ 84:19–20]. Zaradi dejanskosti Kristusovega vstajenja smrt ni naš konec in čeprav bodo črvi razgradili naše telo, bomo Boga gledali v svojem telesu. [Job 19:26] ■

*Iz nagovora na aprilski generalni konferenci 2014.*



**MINERVA TEICHERT:**  
**KRISTUS PRIDE MED NEČUCE**

»Ali je med vami kdo, ki je bolan? /.../ Prinesite jih semkaj in jih bom ozdravil. /.../

In zgodilo se je, ko je bil tako spregovoril, je vsa množica hkrati pristopila s svojimi bolnimi in prizadetimi in hromimi in s slepimi in nemimi in z vsemi, ki so bili kakor koli prizadeti; in ozdravil je vsakega, ki so ga pripeljali k njemu.« (3 Ne 17:7, 9)



VAŠI UČITELJI

**KAJ, ZAKAJ IN KAKO:  
RAZČLEMB A OBNOVE**

*Naredite, da bosta odpad  
in obnova to nedeljo lahko  
razumljiva.*

58

MLADI  
**ŠEST POTI DO  
PRAVE SREČE**

46

STARŠI IN VODITELJICE  
OSNOVNE

**IGRA UJEMANJ  
O OBNOVI ZA  
DRUŽINSKI  
VEČER ALI ČAS  
DRUŽENJA**

66

CERKEV  
JEZUSA KRISTUSA  
SVETIH  
IZ POSLEDNIH DNI

